

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2025/2153**z dnia 22 października 2025 r.**

nakładające ostateczne cło antydumpingowe i stanowiące o ostatecznym pobraniu cła tymczasowego nałożonego na przywóz wkrętów bez łbów pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej oraz stanowiące o pobraniu ostatecznego cła antydumpingowego nałożonego na zarejestrowany przywóz wkrętów bez łbów pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1036 z dnia 8 czerwca 2016 r. w sprawie ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami Unii Europejskiej ⁽¹⁾ („rozporządzenie podstawowe”), w szczególności jego art. 9 ust. 4,

a także mając na uwadze, co następuje:

1. PROCEDURA**1.1. Wszczęcie postępowania**

- (1) 17 października 2024 r. na podstawie art. 5 rozporządzenia podstawowego Komisja Europejska („Komisja”) wszczęła dochodzenie antydumpingowe dotyczące przywozu wkrętów bez łbów pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej („Chiny”). Komisja opublikowała zawiadomienie o wszczęciu postępowania w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej ⁽²⁾ („zawiadomienie o wszczęciu”).
- (2) Komisja wszczęła dochodzenie w następstwie skargi złożonej w dniu 2 września 2024 r. przez European Industrial Fasteners Institute (Europejski Instytut Przemysłowych Elementów Złącznych) („skarżący” lub „EIFI”). Skarga została złożona w imieniu przemysłu Unii zajmującego się produkcją wkrętów bez łbów w rozumieniu art. 5 ust. 4 rozporządzenia podstawowego. W skardze przedstawiono dowody na wystąpienie dumpingu i wynikającej z niego istotnej szkody, które były wystarczające, by uzasadnić wszczęcie dochodzenia.

1.2. Rejestracja

- (3) Rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) 2025/141 ⁽³⁾ („rozporządzenie w sprawie rejestracji”) Komisja podała rejestracji przywóz produktu objętego postępowaniem.

1.3. Środki tymczasowe

- (4) Zgodnie z art. 19a rozporządzenia podstawowego w dniu 19 maja 2025 r. Komisja przedstawiła stronom podsumowanie dotyczące zaproponowanych cel oraz szczegóły dotyczące obliczania marginesów dumpingu i marginesów odpowiednich do usunięcia szkody, jaką ponosi przemysł Unii. Zainteresowane strony poproszono o przedstawienie uwag na temat prawidłowości obliczeń w ciągu trzech dni roboczych. Nie otrzymano żadnych uwag dotyczących dokładności obliczeń.
- (5) W dniu 16 czerwca 2025 r. rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) 2025/1189 ⁽⁴⁾ („rozporządzenie w sprawie cel tymczasowych”) Komisja nałożyła tymczasowe cła antydumpingowe na przywóz wkrętów bez łbów pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej.

⁽¹⁾ Dz.U. L 176 z 30.6.2016, s. 21, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2016/1036/oj>.

⁽²⁾ Dz.U. C, C/2024/6209, 17.10.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/C/2024/6209/oj>.

⁽³⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2025/141 z dnia 29 stycznia 2025 r. poddające rejestracji przywóz wkrętów bez łbów pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej (Dz.U. L, 2025/141, 30.1.2025, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2025/141/oj).

⁽⁴⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2025/1189 z dnia 13 czerwca 2025 r. nakładające tymczasowe cła antydumpingowe na przywóz wkrętów bez łbów pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej (Dz.U. L, 2025/1189, 16.6.2025, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2025/1189/oj).

1.4. Dalsze postępowanie

- (6) Po wprowadzeniu środków tymczasowych następujące strony przedłożyły uwagi dotyczące tymczasowych ustaleń w terminie przewidzianym w art. 2 ust. 1 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych:
- objęci próbą chińscy producenci eksportujący Zhejiang Junyue Standard Part Co., Ltd. („Junyue”), grupa Chinafar („Chinafar”) i grupa Brother;
 - importer Pretec AB;
 - importer Kohlhage Fasteners GmbH and Co. („Kohlhage”);
 - stowarzyszenie dostawców stali EUROFER;
 - European Fastener Distributors Association (Europejskie Stowarzyszenie Dystrybutorów Elementów Złącznych) („EFDA”);
 - European Industrial Fasteners Institute (Europejski Instytut Przemysłowych Elementów Złącznych) („EIFI” lub „skarżący”).
- (7) Stronom, które wystąpiły z odpowiednim wnioskiem, umożliwiono przedstawienie argumentów. Odkonduło się posiedzenie wyjaśniające z udziałem importera Pretec AB.
- (8) Komisja kontynuowała poszukiwanie i weryfikowanie wszelkich informacji, które uznała za konieczne do sformułowania ostatecznych ustaleń. Dokonując ostatecznych ustaleń, Komisja przeanalizowała uwagi przedstawione przez zainteresowane strony i w stosownych przypadkach zmieniała swoje tymczasowe wnioski.
- (9) Komisja poinformowała wszystkie zainteresowane strony o istotnych faktach i ustaleniach, na podstawie których zamierzała nałożyć ostateczne cło antydumpingowe na przywóz wkrętów bez łbów pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej („ujawnienie ostatecznych ustaleń”). Wszystkim stronom wyznaczono termin do zgłaszania uwag na temat ostatecznie ujawnionych informacji. Stronom, które wystąpiły z odpowiednim wnioskiem, umożliwiono przedstawienie argumentów. Odkonduło się posiedzenie wyjaśniające z udziałem EIFI i EFDA.

1.5. Argumenty przedstawione po wszczęciu postępowania

- (10) Nie otrzymano żadnych argumentów dotyczących wszczęcia postępowania. Potwierdzono zatem wniosek sformułowany w motywie 6 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych.

1.6. Kontrola wyrywkowa

- (11) Po ujawnieniu tymczasowych ustaleń EIFI argumentował, że nie wszyscy chińscy producenci eksportujący, którzy zgłosili się do kontroli wyrywkowej, byli rzeczywistymi producentami wkrętów bez łbów.
- (12) Choć Komisja wykluczyła już z wykazu załączonego do rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych pewne przedsiębiorstwa, które się zgłosiły i wobec których stwierdzono, że nie są rzeczywistymi producentami eksportującymi, w odpowiedzi na uwagi EIFI Komisja przeprowadziła dodatkowe weryfikacje. Komisja zwróciła się do poszczególnych współpracujących chińskich przedsiębiorstw o przedstawienie zezwolenia na prowadzenie działalności i statutu oraz, w stosownych przypadkach, dodatkowych dowodów potwierdzających, że są one rzeczywistymi producentami eksportującymi produkt objęty postępowaniem. Przedsiębiorstwa, które nie odpowiedziały, poinformowano, że Komisja uznała brak odpowiedzi za brak współpracy zgodnie z art. 18 rozporządzenia podstawowego. Odpowiednio zmieniono wykaz współpracujących producentów eksportujących.
- (13) Nie otrzymano żadnych dalszych uwag dotyczących kontroli wyrywkowej. Potwierdzono zatem wnioski zawarte w motywach 7–16 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych.

1.7. Okres objęty dochodzeniem i okres badany

- (14) Dochodzenie dotyczące dumpingu i powstałej szkody obejmowało okres od 1 lipca 2023 r. do 30 czerwca 2024 r. („okres objęty dochodzeniem”). Badanie tendencji mających znaczenie dla oceny szkody objęło okres od 1 stycznia 2021 r. do końca okresu objętego dochodzeniem („okres badany”).

2. PRODUKT OBJĘTY DOCHODZENIEM I PRODUKT PODOBNY

- (15) Produktem objętym dochodzeniem są wkręty i śruby, nawet z nakrętkami i podkładkami, bez łbów, z żeliwa lub stali innej niż nierdzewna, niezależnie od wytrzymałości na rozciąganie, z wyłączeniem wkrętów do podkładów i pozostałych wkrętów do drewna, gwintowanych haków i pierścieni, wkrętów samogwintujących oraz wkrętów i śrub do mocowania kolejowych materiałów konstrukcyjnych.
- (16) Produkt objęty postępowaniem to produkt objęty dochodzeniem pochodzący z Chińskiej Republiki Ludowej, obecnie objęty kodami CN 7318 15 42 i 7318 15 48.

2.1. Argumenty dotyczące zakresu produktu

- (17) Importer Pretec AB argumentował, że z zakresu produktu objętego przedmiotowym dochodzeniem należy wyłączyć cynkowane ogniowo pręty konstrukcyjne o długości 5,8 m do zastosowań infrastrukturalnych, ponieważ stanowią one odrębny produkt, jako że:
- w porównaniu z pozostałymi wkrętami mają inne właściwości chemiczne, fizyczne i techniczne, wynikające w szczególności z grubej powłoki cynkowej (45–215 μm) nakładanej ogniowo, która zapewnia większą odporność na korozję niż powłoki osadzone elektrolitycznie (5–20 μm) i jest niezbędna w klimacie nordyckim,
 - pręty konstrukcyjne o długości 5,8 m do zastosowań infrastrukturalnych – w przeciwieństwie do mniejszych wkrętów używanych w gospodarstwach domowych lub przemyśle – są specjalnie przystosowane do dużych projektów infrastrukturalnych (np. mostów, budynków) wymagających długotrwałej wytrzymałości,
 - żaden producent unijny nie jest w stanie dostarczać cynkowanych ogniowo prętów konstrukcyjnych o długości 5,8 m do zastosowań infrastrukturalnych potrzebnych na rynkach nordyckich (kategorie korozyjności C3–C5), co sprawia, że konieczny jest przywóz.
- (18) Komisja zauważyła, że jeżeli chodzi o różnice chemiczne i fizyczne, cynkowanie ogniowe w istocie tworzy grubszą powłokę cynkową (45–215 μm) niż osadzanie elektrolityczne (5–20 μm). Uznano jednak, że grubość galwanizacji i długość prętów konstrukcyjnych do zastosowań infrastrukturalnych odzwierciedlają specyficzne zastosowanie produktu objętego tą samą definicją, a nie świadczą o istnieniu odrębnego produktu.
- (19) Jeżeli chodzi o twierdzenia dotyczące właściwości technicznych i końcowego przeznaczenia, Komisja ustaliła, że pręty konstrukcyjne do zastosowań infrastrukturalnych wykorzystywano w tych samych sektorach co inne wkręty bez łbów, w szczególności w sektorze budowlanym, a zatem stanowiły one bezpośrednią konkurencję dla innych wkrętów bez łbów w tym sektorze.
- (20) Ponadto z dowodów przedstawionych przez EIFI wynika, że istniejący w Unii potencjał produkcyjny w zakresie galwanizacji wynosi między 100 000 a 300 000 Mt/rok, zaś produkcji prętów o długości do 6 metrów – między 50 000 a 150 000 Mt/rok. Komisja ustaliła, że dostępne są inne metody produkcji chroniące stal przed korozją zwłaszcza w klimacie nordyckim.
- (21) W związku z tym odrzucono wniosek o wykluczenie cynkowanych ogniowo prętów konstrukcyjnych o długości 5,8 m do zastosowań infrastrukturalnych.
- (22) Po ujawnieniu ostatecznych ustaleń importer Pretec stwierdził, że Komisja nie uwzględniła należycie pełnego zakresu dowodów naukowych, technicznych i regulacyjnych przedstawionych przez Pretec, które potwierdzały odrębny charakter prętów konstrukcyjnych do zastosowań infrastrukturalnych, oraz że w związku z tym Komisja powinna ponownie rozpatrzyć i uwzględnić wniosek Pretec o wyłączenie tych prętów. Wyłączenie ich z zakresu dodatkowo uzasadniają brak realnych alternatyw w Unii i niewłaściwe powody klasyfikacji produktu.
- (23) W szczególności Pretec twierdził, że:
- Istnieją faktyczne różnice pod względem naukowo-technicznym, takie jak cynkowanie ogniowe prętów konstrukcyjnych do zastosowań infrastrukturalnych, w wyniku którego cynk i stal zespala się w procesie metalurgicznym i tworzą wytrzymałą powłokę stopową zapewniającą podwójną ochronę przed korozją (barierową i katodową), której nie można uzyskać w procesie osadzania elektrolitycznego. Proces ten zasadniczo zmienia właściwości stali, wobec czego pręty konstrukcyjne do zastosowań infrastrukturalnych różnią się strukturalnie i funkcjonalnie od innych wyrobów powlekanych. Pręty konstrukcyjne do zastosowań infrastrukturalnych wykorzystywane w krajach nordyckich muszą spełniać rygorystyczne normy techniczne (np. EN ISO 898-1) dotyczące uderzości (27 dżuli w temperaturze -20 °C) i odporności na korozję w trudnych warunkach (klasy korozyjności C3–C5), których nie spełniają alternatywy z powłoką osadzaną elektrolitycznie.

- Pręty konstrukcyjne do zastosowań infrastrukturalnych są specyficzne z perspektywy regulacyjnej i rynkowej, ponieważ podlegają innym normom ISO (np. ISO 10684, 1461) dotyczącym ochrony przed korozją i właściwości mechanicznych, odmiennych od norm mających zastosowanie do małych wkrętów lub osadzania elektrolitycznego, o których mowa w skardze. Ponadto do nordyckich projektów infrastrukturalnych (np. mostów, tuneli) wymagane są pręty konstrukcyjne do zastosowań infrastrukturalnych cynkowane ogniowo lub wykonane ze stali nierdzewnej, co wynika z wiążących specyfikacji technicznych podmiotów państwowych (np. Vattenfall, Svenska Kraftnät) oraz ram branżowych, takich jak AMA Anläggning. Z tych projektów wyraźnie wykluczono alternatywy z powłoką osadzaną elektrolitycznie.
 - Prętów konstrukcyjnych do zastosowań infrastrukturalnych nie można stosować zamiennie z mniejszymi wkrętami bez łbów ze względu na różnice w wielkości, nośności i wymogach technicznych. Konkurencją dla nich są pręty konstrukcyjne do zastosowań infrastrukturalnych ze stali nierdzewnej (wyłączone z zakresu dochodzenia), a nie produkty z powłoką osadzaną elektrolitycznie.
 - Mimo że przemysł Unii twierdzi, iż unijna moc produkcyjna jest wystarczająca, żaden unijny dostawca nie jest w stanie produkować cynkowanych ogniowo prętów konstrukcyjnych do zastosowań infrastrukturalnych, które to pręty spełniałyby normy ISO dotyczące długości, funkcjonalności i odporności na korozję. Tę lukę techniczną i handlową potwierdzają dowody rynkowe, w tym historyczne dane dotyczące przywozu przez Pretec w ostatnich 20 latach i oświadczenia dostawców.
 - Komisja nie odniosła się do kluczowych czynników świadczących o wyjątkowości prętów konstrukcyjnych do zastosowań infrastrukturalnych, takich jak zespolenie w procesie metalurgicznym, jakość stali i zgodność z normami ISO/EN. Błędnie zrównano też, na podstawie wspólnych kodów celnych, pręty konstrukcyjne do zastosowań infrastrukturalnych z innymi produktami, pomijając ich odmienne specyfikacje i końcowe przeznaczenie.
- (24) Komisja zauważyła, że przy definiowaniu produktu objętego dochodzeniem w skardze wyraźnie odniesiono się do powłok chroniących przed korozją, w tym wytworzonych wskutek cynkowania ogniowego, jako istotnych dla produktów wykorzystywanych w konstrukcjach zewnętrznych, mostach i elementach użytkowych narażonych na trudne warunki, takie jak wilgoć, sól i ekstremalna pogoda. W skardze uznano ponadto, że pręty konstrukcyjne do zastosowań infrastrukturalnych mimo specyficznego procesu galwanizacji są pod względem funkcjonalnym i technicznym podobne do produktów objętych przedmiotowym dochodzeniem.
- (25) Komisja podkreśliła, że w skardze uwzględniono różne normy (ISO, EN, DIN) określające specyfikacje mechaniczne i materiałowe wkrętów stalowych, w tym ISO 898, która reguluje właściwości mechaniczne stali. Podczas gdy Pretec położył nacisk na normy ISO dotyczące prętów konstrukcyjnych do zastosowań infrastrukturalnych, takie jak ISO 10684 i ISO 1461, normy te nie ustanawiają odrębnej kategorii produktu. Odmienna norma ISO odzwierciedla jedynie to, że – do celów przedmiotowego dochodzenia – pręty konstrukcyjne do zastosowań infrastrukturalnych mogą stanowić niestandardowy wariant wkrętów bez łbów, a nie fundamentalnie inny produkt. Komisja zauważyła ponadto, że opieranie się przez Pretec na wymogach technicznych, takich jak udarność (27 dżuli w temperaturze -20°C) i zgodność z klasami korozyjności C3–C5, jest spójne z szerszym zakresem dochodzenia, ponieważ kryteria te są zgodne z ogólnymi wymogami dotyczącymi odporności na korozję i właściwości mechanicznych przedstawionych w skardze.
- (26) Do zakresu produktu objętego przedmiotowym dochodzeniem należały pręty gwintowane i wkręty bez łbów, w tym te przeznaczone do zastosowań specjalistycznych, jeżeli ich właściwości fizyczne, techniczne i funkcjonalne są zbieżne. Istnienie wiążących specyfikacji technicznych dla konkretnych projektów (np. AMA Anläggning, wymogi Vattenfall i Svenska Kraftnät) nie zaprzeczyło możliwości zamiennego stosowania prętów konstrukcyjnych do zastosowań infrastrukturalnych i innych wkrętów bez łbów w sytuacjach, gdy spełniają one równoważne kryteria dotyczące właściwości. Komisja zauważyła ponadto, że chociaż w przypadku pewnych przeznaczeń pręty konstrukcyjne do zastosowań infrastrukturalnych mogą konkurować z wyrobami ze stali nierdzewnej, w skardze wyraźnie odniesiono się do takiej konkurencji, a wyłączenie stali nierdzewnej z zakresu dochodzenia nie uzasadnia wykluczenia prętów konstrukcyjnych do zastosowań infrastrukturalnych.
- (27) Komisja przyjęła do wiadomości twierdzenie Pretec, że prętów konstrukcyjnych do zastosowań infrastrukturalnych nie można stosować zamiennie z mniejszymi wkrętami bez łbów ze względu na różnice w wielkości, nośności i wymogach technicznych. Wkręty, niezależnie od wielkości, często spełniają jednak standardowe wymogi inżynierskie i mogą pełnić podobne funkcje mechaniczne (np. utrzymywanie ciężaru, złączenie) w różnych zastosowaniach, jeżeli są zgodne z odpowiednimi kryteriami wytrzymałości i bezpieczeństwa. Komisja nie znalazła dowodów na to, że specyfikacje techniczne prętów konstrukcyjnych do zastosowań infrastrukturalnych sprawiają, że kategorycznie nie można ich stosować zamiennie z innymi produktami objętymi zakresem. Ponadto, chociaż Pretec twierdził, że producenci unijni nie są w stanie dostarczać prętów konstrukcyjnych do zastosowań infrastrukturalnych spełniających normy ISO, w załącznikach do skargi i dalszych uwagach potwierdzono istnienie unijnej mocy produkcyjnej w zakresie cynkowanych ogniowo prętów gwintowanych, które spełniają normy ISO i są dłuższe.

- (28) W świetle powyższych okoliczności Komisja uznała, że wniosek Pretec o wyłączenie prętów konstrukcyjnych do zastosowań infrastrukturalnych z zakresu przedmiotowego dochodzenia jest bezpodstawny, i w związku z tym go odrzuciła. Zakres produktu, określony w skardze i załącznikach do niej ⁽⁵⁾, obejmuje pręty konstrukcyjne do zastosowań infrastrukturalnych, ponieważ ich cechy pod względem technicznym, funkcjonalnym i regulacyjnym pokrywają się z właściwościami innych wkretów bez łbów.
- (29) Po wprowadzeniu środków tymczasowych EIFI zwrócił się do Komisji o włączenie do zakresu produktu objętego dochodzeniem prętów gwintowanych przywożonych w ramach kodu TARIC 7308 90 98 90 ⁽⁶⁾ i wykorzystywanych w klatkach kotwiących, jako że te klatki kotwiące zostały błędnie sklasyfikowane. Zdaniem EIFI błędna klasyfikacja umożliwiałaby nadmierny przywóz chińskich prętów gwintowanych i osłabiałaby środki antydumpingowe. Według EIFI klatka kotwiąca składa się głównie ze śrub o wysokiej wytrzymałości (objętych kodem TARIC 7318 15 48 90), dwóch płyt stalowych (fundamentowej i rozkładającej obciążenia), nakrętek, podkładek i innych pomniejszych elementów, przy czym komponenty te są obecnie przywożone niezmontowane. Objęcie klatek kotwiących wykonanych z prętów gwintowanych kodem 7308 90 98 90 byłoby więc niepoprawne, ponieważ pręty wymienione w opisie tego kodu nie są elementami łączącymi (jak pręty gwintowane), ale prostymi prętami niegwintowanymi.
- (30) Zakres produktu określono w zawiadomieniu o wszczęciu. Skarga nie obejmowała klatek kotwiących, w związku z czym przemysł Unii nie przedstawił żadnych dowodów na wystąpienie dumpingu i wynikającej z niego szkody uzasadniających przeprowadzenie dochodzenia. Argument ten został zatem odrzucony.
- (31) Po ujawnieniu ostatecznych ustaleń EIFI stwierdził, że cła powinno się stosować proporcjonalnie do udziału prętów gwintowanych w produktach przywożonych w ramach CN 7308 90 98 (klatki kotwiące), ponieważ te pręty gwintowane wchodziły w zakres dochodzenia. EIFI wyjaśnił, że klatki kotwiące, składające się głównie z prętów gwintowanych, muszą być zaklasyfikowane do CN 7308 90 98 zgodnie z istniejącą wiążącą informacją taryfową ⁽⁷⁾. W związku z tym strona przedstawiła dowody na to, że pręty gwintowane stanowią większość masy i wartości klatki kotwiącej.
- (32) EIFI argumentował, że w przeciwnym wypadku Komisja rzekomo popełniła błąd, odrzucając wniosek o rozszerzenie zakresu produktu o kod CN 7308 90 98, który w związku z tym powinien zostać uwzględniony w środkach antydumpingowych. Na poparcie tego argumentu strona przywołała dochodzenie antydumpingowe dotyczące worków i toreb ⁽⁸⁾, w którym produkty objęte kodami CN pierwotnie nieuwzględnionymi w odnośnym zawiadomieniu o wszczęciu zostały później włączone do zakresu postępowania.
- (33) Prętów gwintowanych montowanych w klatkach kotwiących nie zdefiniowano w ramach skargi jako produkty objęte przedmiotowym dochodzeniem. W związku z tym przemysł Unii nie przedstawił żadnych dowodów na wystąpienie dumpingu lub szkody wystarczających do uzasadnienia wszczęcia dochodzenia w sprawie prętów gwintowanych montowanych w klatkach kotwiących. Ponadto wszystkie zainteresowane strony były zobowiązane do przedłożenia informacji dotyczących zakresu produktu w terminie 10 dni od publikacji zawiadomienia o wszczęciu. Nie złożono takiego wniosku w wyznaczonym terminie i nie przedstawiono dowodów na to, że pręty gwintowane z klatek kotwiących powinny wchodzić w zakres opisu produktu przedstawionego w skardze. W związku z tym tych prętów gwintowanych nie włączono do zakresu dochodzenia i nie zebrano ani nie przeanalizowano żadnych informacji na ich temat (w tym dotyczących wielkości i cen przywozu z państwa, którego dotyczy postępowanie, udziału w rynku, wszystkich pozostałych istotnych wskaźników szkody, wykorzystania w sektorach niższego szczebla, sytuacji użytkowników w tych sektorach itp.). Chociaż strona odniosła się do dochodzenia w sprawie worków i toreb ⁽⁹⁾, w toku którego produkty pierwotnie nieuwzględnione później włączono do zakresu ze względu na zgodność z opisem produktu, w przedmiotowej sprawie uznano, że sytuacja jest inna. W obecnym dochodzeniu pręty gwintowane z klatek kotwiących nie odpowiadały opisowi produktu zawartemu w skardze i w związku z tym nie zostały objęte przedmiotowym dochodzeniem. Zatem argument strony odrzucono.

⁽⁵⁾ Plik TRON nr t24.008386 z 9.10.2024 r.

⁽⁶⁾ Kod TARIC 7308 90 98 90 „Konstrukcje (z wyłączeniem budynków prefabrykowanych objętych pozycją 9406) i części konstrukcji (na przykład mosty i części mostów, wrota śluz, wieże, maszty kratowe, dachy, szkielety konstrukcji dachów, drzwi i okna oraz ramy do nich, progi drzwiowe, okiennice, balustrady, filary i kolumny), z żeliwa lub stali; płyty, pręty, kątowniki, kształtowniki, profile, rury i tym podobne, przygotowane do stosowania w konstrukcjach, z żeliwa lub stali”.

⁽⁷⁾ Numer WIT: ESBTIESBTI2024SOL550, na stronie https://ec.europa.eu/taxation_customs/dds2/ebti/ebti_home.jsp?Lang=pl.

⁽⁸⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1950/97 z dnia 6 października 1997 r. nakładające ostateczne cło antydumpingowe na przywóz worków i toreb wykonanych z polietylenu lub polipropylenu pochodzących z Indii, Indonezji i Tajlandii oraz stanowiące o ostatecznym pobraniu nałożonego cła tymczasowego (Dz.U. L 276 z 9. 10. 1997, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/1997/1950/oj>) oraz rozporządzenie Rady (WE) nr 2003/97 z dnia 13 października 1997 r. nakładające ostateczne cło antydumpingowe na przywóz worków i toreb z włókny poliolefinowej pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej (Dz.U. L 284 z 16.10.1997, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/1997/2003/oj>).

⁽⁹⁾ Dz.U. L 276 z 9. 10. 1997, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/1997/1950/oj>.

- (34) Importer (Kohlhage) zwrócił się do Komisji o rozważenie rozróżnienia między różnymi produktami i metodami produkcji, argumentując, że pewne produkty wymagają dodatkowych etapów, takich jak ciągnięcie drutu, formowanie śruby na zimno, częściowe gwintowanie śruby, obróbka skrawaniem w celu nadania śrubie specjalnych cech, a także tworzenie powłoki ze stopu cynku i żelaza. Choć produkty te są objęte tym samym kodem celnym, ich wytwarzanie wiąże się ze znacznie wyższymi kosztami w porównaniu z prętami gwintowanymi i dwustronnymi śrubami objętymi dochodzeniem. Importer argumentował, że takie produkty należy wyłączyć z zakresu produktu, i stwierdził, że Komisja nie przedstawiła obliczeń porównawczych ani dowodów na wystąpienie dumpingu w odniesieniu do tych innych rodzajów produktu.
- (35) Fakt, że produkt można wytwarzać przy użyciu różnych procesów produkcyjnych, sam w sobie nie ma znaczenia dla określenia zakresu produktu objętego dochodzeniem. W tym przypadku dodatkowe etapy produkcji wymienione przez importera przedstawiono już w pierwotnej skardze. Ponadto w toku dochodzenia potwierdzono, że produkty przywożone mają podobne właściwości fizyczne i techniczne oraz podstawowe zastosowania końcowe. Szczególne cechy wyróżniające produkty objęte dochodzeniem (np. powłoka i inne różnice) uwzględniono już w rodzajach produktu zgłoszonych przez objętych próbą producentów eksportujących, dla których oblicza się marginesy dumpingu.
- (36) Ponadto Komisja dokonała porównania rodzajów produktu na poziomie numeru kontrolnego produktu (PCN), które obejmowało główne cechy charakterystyczne poszczególnych rodzajów produktu i umożliwiała wyszczególnienie różnic istotnych z punktu widzenia kosztów i cen różnych rodzajów produktu.
- (37) W związku z tym nie ma uzasadnienia dla wyłączenia z dochodzenia rodzajów produktu wytwarzanych po znacznie wyższych kosztach. Argument ten został więc odrzucony.

3. DUMPING

3.1. **Procedura określania wartości normalnej na podstawie art. 2 ust. 6a rozporządzenia podstawowego**

- (38) Komisja nie otrzymała żadnych uwag dotyczących procedury określenia wartości normalnej w tym przypadku na podstawie art. 2 ust. 6a rozporządzenia podstawowego.
- (39) W związku z tym potwierdza się tymczasowe ustalenia Komisji zawarte w motywach 32–44 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych.

3.1.1. *Istnienie znaczących zakłóceń*

- (40) Wobec braku jakichkolwiek uwag, ustalenia przedstawione w sekcji 3.2.1 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych zostają potwierdzone.

3.1.2. *Kraj reprezentatywny*

- (41) Po publikacji rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych grupa Chinafar, Junyue, grupa Brother i EFDA powtórzyły swoje twierdzenia, że jako reprezentatywny kraj należało wybrać Malezję, a nie Tajlandię, argumentując, że (i) dane dotyczące przywozu były bardziej wiarygodne w przypadku Malezji niż w przypadku Tajlandii oraz że (ii) zidentyfikowane malezyjskie przedsiębiorstwa były bardziej wiarygodne i reprezentatywne niż tajlandzkie. Twierdzenia te przedstawiono szczegółowo w sekcjach 3.1.3–3.1.8. poniżej.
- (42) Grupa Brother i EFTA utrzymywały również, że gdyby Komisja przeprowadziła ocenę poziomu ochrony środowiska, wykazałaby ona, że osiągnięcia Tajlandii były mniej znaczące niż Malezji.
- (43) Ponieważ Komisja wybrała Tajlandię jako odpowiedni reprezentatywny kraj, nie było potrzeby przeprowadzenia takiej oceny zgodnie z art. 2 ust. 6a lit. a) tiret pierwsze zdanie ostatnie rozporządzenia podstawowego.
- (44) W związku z powyższym potwierdza się więc tymczasowe ustalenia Komisji zawarte w motywach 90–149.

3.1.3. Surowce

- (45) Jeżeli chodzi o jakość danych dotyczących przywozu czynników produkcji, grupa Chinafar, Junyue, grupa Brother i EFDA powtórzyły te same argumenty, które przedstawiono po publikacji dwóch not do akt dotyczących źródeł do celów określenia wartości normalnej – utrzymywały, że jakość łatwo dostępnych danych na temat przywozu w podziale na kody HS w przypadku Tajlandii nie była wyższa niż w przypadku Malezji i że to Malezję należało wybrać jako reprezentatywny kraj zamiast Tajlandii. Strony nie przedstawiły nowych dowodów ani argumentów na poparcie swoich twierdzeń, w związku z czym potwierdzono powody i wnioski przedstawione w motywach 97–145 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych, a argumenty odrzucono.
- (46) Grupa Brother i Junyue argumentowały, że podstawą wyboru reprezentatywnego kraju nie powinno być to, że pod względem ilościowym jest to największy importer głównych czynników produkcji spośród wszystkich potencjalnych krajów.
- (47) Komisja dokonała wyboru reprezentatywnego kraju na podstawie wyważonej oceny istnienia odpowiednich łatwo dostępnych danych dotyczących głównych surowców, którą przedstawiono w motywach 106–109 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych. Komisja wzięła pod uwagę nie tylko bezwzględną wielkość przywozu, lecz także występowanie przywozu z Chin i państw wymienionych w załączniku I do rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/755⁽¹⁰⁾ oraz jego wpływ na średnią cenę importową. W związku z powyższym argument ten został odrzucony.
- (48) Ponadto grupa Brother argumentowała, że fakt, iż cena importowa przy przywozie do kraju surowców z innych źródeł była zbliżona do ceny importowej przy przywozie z Chin, sam w sobie nie jest rozstrzygający dla uznania, że na cenę tę wpływa przywóz z Chin. Ponieważ wszystkie te czynniki produkcji to surowce stalowe będące przedmiotem powszechnego obrotu na rynku światowym, ceny importowe przy przywozie do różnych krajów lub regionów często są podobne i porównywalne.
- (49) Aby uniknąć wpływu znaczących zakłóceń związanych z Chinami w potencjalnym reprezentatywnym kraju, Komisja wzięła pod uwagę możliwe skutki przywozu z Chin do potencjalnego reprezentatywnego kraju. Jednym z elementów branych pod uwagę jest podobieństwo cen importowych przy przywozie ze źródeł innych niż Chiny. Nie jest to jednak jedyne kryterium i należy je rozpatrywać w połączeniu ze wszystkimi innymi okolicznościami faktycznymi sprawy. Komisja odrzuciła ten argument.
- (50) Po ujawnieniu ostatecznych ustaleń grupa Brother i Junyue powtórzyły, że dokonany przez Komisję wybór reprezentatywnego kraju opierał się na selektywnym odczycie statystyk dotyczących przywozu i nadmiernym bazowaniu na kryterium wielkości przywozu. Stwierdzenie to zostało już omówione w motywach 47–49 powyżej i nie przedstawiono żadnych nowych argumentów ani dowodów. W związku z tym argument ten odrzucono.
- (51) Grupa Chinafar twierdziła, że największe znaczenie przy wyborze reprezentatywnego kraju powinien mieć czynnik produkcji przywożony w ramach kodu HS 7213 91, ponieważ był to główny surowiec wykorzystywany do wytwarzania produktu objętego dochodzeniem. Grupa Chinafar twierdziła, że jako reprezentatywny kraj należy wykorzystać Malezję, ponieważ przywóz z Chin w ramach kodu HS 7213 91 stanowił 30 % łącznego przywozu tego czynnika produkcji do Tajlandii, podczas gdy w przypadku Malezji było to jedynie 9 % łącznego przywozu.
- (52) Jak wspomniano w motywie 126 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych, w odniesieniu do kodu HS 7213 91 łączny przywóz z niezniekształconych źródeł był znaczny we wszystkich trzech początkowo wybranych państwach, przy czym Tajlandia odnotowała największe bezwzględne ilości przywozu z państw innych niż Chiny i państwa wymienione w załączniku I do rozporządzenia (UE) 2015/755. W przypadku tego kodu HS średnia cena importowa przy przywozie z innych źródeł zarówno w Tajlandii, jak i w Turcji była o około 2 % wyższa niż cena importowa przy przywozie z Chin i państw wymienionych w załączniku I do rozporządzenia (UE) 2015/755, natomiast średnia cena importowa przy przywozie z innych źródeł do Malezji była o 5 % niższa niż cena przywozu z Chin i państw wymienionych w załączniku I do rozporządzenia (UE) 2015/755.

⁽¹⁰⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/755 z dnia 29 kwietnia 2015 r. w sprawie wspólnych reguł przywozu z niektórych państw trzecich (Dz.U. L 123 z 19.5.2015, s. 33, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2015/755/oj>).

- (53) Biorąc pod uwagę znaczną wielkość przywozu z niezniekształconych źródeł oraz ograniczony wpływ przywozu z Chin i państw wymienionych w załączniku I do rozporządzenia (UE) 2015/755 na średnią cenę importową, Komisja uznała, że Tajlandia stanowi wiarygodny i reprezentatywny poziom odniesienia dla tego czynnika produkcji. W związku z tym argument ten został odrzucony.
- (54) Po publikacji rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych grupa Chinafar, Junyue, grupa Brother i EFDA powtórzyły swoje twierdzenia, że jeżeli Tajlandia pozostanie reprezentatywnym krajem, jako kraj odniesienia dla niektórych surowców powinno się wykorzystać Malezję, a w każdym razie należy wykluczyć przywóz do Tajlandii pochodzący z Japonii ze względu na fakt, że obejmuje on specjalne produkty klasy motoryzacyjnej, które nie są reprezentatywne dla konstrukcji wartości normalnej produktu objętego dochodzeniem.
- (55) Grupa Brother i EFDA twierdziły, że ceny importowe przy przywozie do Tajlandii czynników produkcji objętych kodami HS 7213 99 i 7214 99 były niewiarygodne z powodu wysokiego udziału przywozu z Japonii po wysokich cenach, w związku z czym jako kraj odniesienia należało wykorzystać Malezję lub alternatywnie Turcję. Grupa Brother argumentowała ponadto, że cena importowa w przypadku kodu HS 7213 99 była znacznie wyższa niż w przypadku kodu HS 7213 91 – mimo że te dwa czynniki produkcji różniły się jedynie pod względem średnicy przekroju poprzecznego prętów – i znacznie przewyższała cenę w odniesieniu do kodu HS 7227 90, tj. stali stopowej. Według powszechnej wiedzy przemysłowej stal stopowa z reguły jest droższa niż stal niestopowa. Grupa Brother i EFDA doszły do podobnych wniosków w odniesieniu do kodu HS 7214 99 w porównaniu z kodem HS 7228 30.
- (56) Po pierwsze, Komisja wyjaśniła już w motywach 132–134 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych, dlaczego nie uznała za właściwe wyłączyć przywozu pochodzącego z Japonii z obliczeń wartości odniesienia. Nawet jeśli niektórzy z producentów eksportujących objętych próbą nie produkowali ani nie sprzedawali wkrętów o podwyższonej klasie, Komisja potwierdziła swoje tymczasowe ustalenie, że żadna ze stron nie przedstawiła dowodów na skalę przywozu z Japonii do Tajlandii surowców przeznaczonych do produkcji niestandardowych wkrętów dla sektorów specjalistycznych, które to dowody uzasadniałyby wyłączenie tego przywozu z wartości odniesienia dla surowców.
- (57) Po drugie, Komisja zauważyła, że cen dla różnych kodów HS nie można uznać za bezpośrednio porównywalne ze względu na asortyment produktów w ramach tych kodów. Przykładowo różnica w cenie importowej między kodami HS 7213 91 i 7213 99 nie ograniczała się do średnicy przekroju poprzecznego, lecz wynikała również z większej zawartości węgla i obecności pierwiastków stopowych w kodzie HS 7213 99.
- (58) Fakt, że w ramach kodu celnego niektóre surowce były lepszej i – co za tym idzie – droższej klasy, nie wystarczał, aby podważyć wiarygodność wartości odniesienia.
- (59) Po ujawnieniu ostatecznych ustaleń grupa Brother, Junyue i EFDA powtórzyły, że na wartości odniesienia dla pewnych surowców stalowych wpływały wysokie ceny importowe przy przywozie z Japonii do Tajlandii przeznaczonym do produkcji niestandardowych wkrętów podwyższonej klasy dla wyspecjalizowanych sektorów.
- (60) Grupa Brother, Junyue i EFDA twierdziły, że potwierdzają to dane statystyczne ujawnione przez samą Komisję – z których wynika, że znaczna część tych surowców pochodzących z Japonii miała dużo wyższe ceny niż surowce z innych państw – oraz istotna rola, jaką w Tajlandii pełnią państwowi producenci elementów złącznych z Japonii.
- (61) Grupa Brother stwierdziła również, że chińscy producenci eksportujący produkt objęty dochodzeniem nie wymagali tych niezwykle kosztownych surowców, ponieważ nie dostarczali produktów konkretnie na potrzeby zastosowań wysokiej klasy, takich jak w przemyśle motoryzacyjnym lub sektorze ropy naftowej i gazu.
- (62) Komisja przedstawiła już w motywach 132–134 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych powody, dla których postanowiła uwzględnić przywóz z Japonii przy obliczaniu wartości odniesienia dla surowców, i nie przedstawiono żadnych nowych argumentów ani dowodów w tym zakresie. Komisja w istocie stwierdziła, że w wyspecjalizowanych sektorach, w szczególności w sektorze motoryzacyjnym, można stosować wkręty zarówno standardowej, jak i podwyższonej klasy, a w każdym razie dochodzenie obejmowało wkręty zarówno standardowe, jak i niestandardowe. Ponadto, podczas gdy dostępne były dane statystyczne dotyczące całkowitego przywozu z Japonii, nie przedstawiono żadnych istotnych dowodów na konkretną zawartość stali klasy specjalistycznej we wkrętach standardowych lub niestandardowych.

- (63) Komisja zauważyła również, że zakres działalności części chińskich producentów eksportujących, którzy przedłożyli zezwolenia na prowadzenie działalności i statuty, obejmował produkcję elementów złącznych dla sektora motoryzacyjnego. Podobnie wśród producentów eksportujących objętych próbą były podmioty wytwarzające pręty gwintowane o dużej wytrzymałości dla wyspecjalizowanych sektorów, takich jak przybrzeżne pola naftowe i rurociągi naftowe, wyposażenie i konserwacja statków oraz inżynieria budowlana.
- (64) Grupa Brother zakwestionowała stwierdzenie Komisji, że różnica w cenie importowej między kodami HS 7213 91 i 7213 99 nie sprowadzała się jedynie do średnicy przekroju poprzecznego, lecz wynikała również z większej zawartości węgla pierwiastkowego i obecności pierwiastków stopowych w kodzie HS 7213 99.
- (65) Grupa Brother argumentowała, że gdyby rzekoma zawartość węgla pierwiastkowego lub pierwiastki stopowe rzeczywiście występowały i powodowały znacznie wyższą cenę asortymentu produktów w ramach kodu 7213 99, sama ta okoliczność sprawiłaby, że ten asortyment produktów byłby niereprezentatywny dla rodzaju materiału, z którego zazwyczaj korzystali chińscy producenci.
- (66) Ustalenie Komisji opierało się na dowodach zebranych podczas wizyt weryfikacyjnych w zakładach objętych próbą chińskich producentów eksportujących, w szczególności na certyfikatach stali określających skład chemiczny różnych surowców wykorzystywanych przez chińskich producentów eksportujących. Analiza certyfikatów wykazała, że istnieją różnice między surowcami stalowymi pod względem zawartości węgla pierwiastkowego i obecności pierwiastków stopowych.
- (67) Zatem argumenty odrzucono i ze względu na brak innych uwag potwierdzono ustalenia określone w motywach 153–163 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych.

3.1.4. Siła robocza

- (68) Po publikacji rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych Chinafar powtórzyła swój argument, że wartość odniesienia dla kosztów pracy powinno się obliczyć na podstawie rocznych kosztów pracy w reprezentatywnym kraju podzielonych przez roczną liczbę godzin przepracowanych w Chinafar, a nie w reprezentatywnym kraju.
- (69) W motywie 169 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych Komisja uzasadniła obliczenia wartości odniesienia dla kosztów pracy i wyjaśniła, dlaczego odrzuciła podejście zaproponowane przez Chinafar. Chinafar nie przedstawiła jednak żadnych dodatkowych argumentów ani dowodów na poparcie swojego twierdzenia. W związku z tym argument ten odrzucono.
- (70) Ze względu na brak innych uwag potwierdzono ustalenia określone w motywach 165–169 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych.

3.1.5. Energia elektryczna

- (71) Po publikacji rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych grupa Brother i EFDA stwierdziły, że błędnie obliczono niezniekształcony koszt energii elektrycznej. Argumentowały one, że Komisja (i) błędnie potraktowała opłatę wyrównawczą za energię elektryczną jako wskaźnik korekty w górę zamiast dodać wartość bezwzględną tej opłaty do opłaty podstawowej, (ii) błędnie zaklasyfikowała okres obowiązywania taryfy zryczałtowanej jako okres szczytowego zapotrzebowania oraz (iii) podwójnie policzyła opłatę za usługę i opłaty z tytułu zapotrzebowania.
- (72) Po przeanalizowaniu tych argumentów Komisja zaakceptowała dwa z nich, a mianowicie twierdzenia dotyczące (i) zastosowania opłaty wyrównawczej za energię elektryczną oraz (iii) podwójnego policzenia opłaty za usługę i opłat z tytułu zapotrzebowania. W związku z tym Komisja zmieniła wartość odniesienia dla energii elektrycznej.
- (73) Komisja odrzuciła twierdzenie, że klasyfikacja okresu obowiązywania taryfy zryczałtowanej jako okresu obowiązywania taryfy szczytowej była błędna. W istocie chińscy producenci zgłosili zużycie energii elektrycznej w podziale na pięć różnych kategorii taryfowych, takich jak: stawka ogólna, stawka zryczałtowana, stawka w okresie zapotrzebowania szczytowego, stawka w okresie niskiego zapotrzebowania i stawka w okresie wysokiego zapotrzebowania. W reprezentatywnym kraju istnieją jednak tylko dwie różne kategorie taryfowe dla energii elektrycznej zależne od czasu poboru: stawka w okresie zapotrzebowania szczytowego i stawka w okresie zapotrzebowania pozaszczytowego. W swojej klasyfikacji Komisja zauważyła, że średnia stawka zryczałtowana zgłoszona przez chińskich producentów była bardziej zbliżona do stawek w okresie szczytowym, i w związku z tym wykorzystwała taryfy w okresie szczytowym w reprezentatywnym kraju jako wartość odniesienia dla konsumpcji energii zgłoszonej w kategoriach: stawka ogólna, stawka zryczałtowana, okres szczytowego zapotrzebowania i okres wysokiego zapotrzebowania oraz wykorzystwała taryfę w okresie pozaszczytowym jako wartość odniesienia dla konsumpcji zgłoszonej w kategorii: okres niskiego zapotrzebowania. Grupa Brother nie przedstawiła żadnych dowodów na poparcie twierdzenia, że konsumpcję rozliczaną według stawki zryczałtowanej należy uznać za zużycie w okresie zapotrzebowania pozaszczytowego, a nie szczytowego. W związku z tym uznano, że bardziej odpowiednie jest zaklasyfikowanie taryfy zryczałtowanej jako stawki za zużycie energii w okresie zapotrzebowania szczytowego.

3.1.6. Gaz ziemny

- (74) Wobec braku jakichkolwiek uwag, ustalenia przedstawione w motywie 175 rozporządzenia tymczasowego zostają potwierdzone.

3.1.7. Produkty uboczne

- (75) Wobec braku jakichkolwiek uwag, ustalenia przedstawione w motywie 176 rozporządzenia tymczasowego zostają potwierdzone.

3.1.8. Koszty sprzedaży, koszty ogólne i administracyjne oraz zyski

- (76) Po publikacji rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych grupa Chinafar, Junyue, grupa Brother i EFDA powtórzyły, że zidentyfikowane malezyjskie przedsiębiorstwa były bardziej wiarygodne i reprezentatywne niż tajlandzkie.
- (77) Jeżeli chodzi o reprezentatywność malezyjskich przedsiębiorstw, Komisja wyjaśniła już w motywach 143 i 144 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych, dlaczego nie uznała dwóch z trzech malezyjskich przedsiębiorstw za stanowiące bardziej wiarygodne i reprezentatywne poziomy odniesienia niż tajlandzkie przedsiębiorstwa.
- (78) Po wprowadzeniu środków tymczasowych grupa Brother, Junyue i grupa Chinafar stwierdziły, że Komisja popełniła błąd, nie uznając malezyjskiego Tong Herr Fasteners Co. Sdn. Bhd. („Tong Herr”) za odpowiednie przedsiębiorstwo. Junyue argumentowało, że z rachunku zysków i strat Tong Herr wynika, że przedsiębiorstwo to było rentowne w 2024 r., natomiast grupa Brother utrzymywała, że Komisja mogła oprzeć się na jednym z dwóch lat obrotowych pokrywających się z okresem objętym dochodzeniem.
- (79) Komisja zauważyła, że Junyue przedłożyło rachunek zysków i strat przedsiębiorstwa Tong Herr Resources Bhd., a nie Tong Herr, czyli pionu grupy zajmującego się produkcją elementów złącznych. W rezultacie informacje te nie mogły służyć jako dowód na to, że ten pion był rentowny w 2024 r.
- (80) Zatem argument, że zidentyfikowane malezyjskie przedsiębiorstwa były bardziej wiarygodne i reprezentatywne niż tajlandzkie, odrzucono.
- (81) Po publikacji rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych grupa Chinafar, Junyue, grupa Brother i EFDA stwierdziły, że tajlandzka wartość odniesienia dla kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych oraz zysków była nadmiernie wysoka, ponieważ Komisja oparła się tylko na dwóch przedsiębiorstwach, Sanwa Iron (Thailand) Company Ltd. i Thai Meira Co. Ltd., i ponieważ na próbę tę wpływała nadmierna marża zysku tego drugiego przedsiębiorstwa, która nie była reprezentatywna dla normalnego poziomu zysku w sektorze produkcji elementów złącznych.
- (82) Grupa Chinafar i Junyue powtórzyły zgłoszone przez siebie na etapie tymczasowym uwagi, że ten niereprezentatywny, wysoki zysk wynikał z tego, że model biznesowy przedsiębiorstwa Thai Meira koncentrował się na produkcji specjalistycznych elementów złącznych wysokiej klasy. Chinafar Group i Junyue twierdziły również, że wkłady bez łańcuchów stanowiły jedynie niewielką część produkcji przedsiębiorstwa Thai Meira, przez co nie było ono odpowiednie do obliczeń wartości odniesienia dla kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych oraz zysku.
- (83) Po pierwsze, Komisja wyjaśniła już w motywie 139 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych, że nie ma dowodów na to, że rentowność sprzedaży w sektorach specjalistycznych była wyższa niż w przypadku sprzedaży do innych sektorów.
- (84) Po drugie, Komisja nie zidentyfikowała żadnych przedsiębiorstw wytwarzających wyłącznie produkt objęty dochodzeniem i w związku z tym musiała oprzeć się na przedsiębiorstwach wytwarzających szerszy asortyment produktów, obejmujący produkt objęty dochodzeniem. Dotyczyło to przedsiębiorstwa Thai Meira i wszystkich pozostałych producentów zarówno w Tajlandii, jak i w Malezji. Fakt, że Thai Meira wytwarzało produkty inne niż produkt objęty dochodzeniem, nie podważał przydatności Thai Meira jako reprezentatywnego przedsiębiorstwa do określenia wartości odniesienia dla zysków oraz kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych. Argument ten został odrzucony.
- (85) Grupa Chinafar argumentowała, że tajlandzkie S.J. Screws Co. Ltd. uznano za reprezentatywne przedsiębiorstwo we wcześniejszym dochodzeniu antydumpingowym dotyczącym niektórych elementów złącznych z żeliwa lub stali, które stanowią produkt podobny do produktu objętego postępowaniem.

- (86) Okres objęty dochodzeniem w sprawie niektórych elementów złącznych z żeliwa lub stali pochodzących z Chin trwał od 1 lipca 2019 r. do 30 czerwca 2020 r. Wszystkie ustalenia w tamtej sprawie poprzedzały okres badany w ramach obecnego dochodzenia. W ramach obecnego dochodzenia Komisja ustaliła, że S.J. Screws Co. Ltd. było przedsiębiorstwem handlowym, a nie producentem produktu objętego dochodzeniem i w związku z tym nie mogło być brane pod uwagę przy określaniu wartości odniesienia dla kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych oraz zysku.
- (87) Grupa Chinafar, Junyue, grupa Brother i EFDA stwierdziły, że Komisja powinna przynajmniej zwiększyć liczbę tajlandzkich przedsiębiorstw włączonych do puli firm wykorzystywanych do obliczenia kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych oraz zysku, aby zwiększyć jej reprezentatywność i wiarygodność.
- (88) Junyue przedłożyło łatwo dostępne informacje na temat 19 dodatkowych tajlandzkich przedsiębiorstw, uzyskane z hurtowni danych działającej przy rządzie Tajlandii Departamentu ds. Rozwoju Biznesu ⁽¹¹⁾, która dostarczyła publicznie dostępne informacje na temat przedsiębiorstw w Tajlandii.
- (89) Grupa Brother i EFDA zaproponowały uwzględnienie dwóch dodatkowych przedsiębiorstw: Tycoon Worldwide Group i Thaisin Metal Industries Co., Ltd.
- (90) EFDA i grupa Chinafar zwróciły się do Komisji o ponowne rozważenie pięciu przedsiębiorstw już wskazanych w motywie 140 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych. EFDA i Chinafar Group zakwestionowały decyzję Komisji o wykluczeniu tych przedsiębiorstw z powodu niskiego poziomu zysków. Ich zdaniem decyzja ta była arbitralna i nieuzasadniona.
- (91) Po przeanalizowaniu łatwo dostępnych danych finansowych przedsiębiorstw zaproponowanych przez chińskich eksporterów Komisja przyjęła argument dotyczący zwiększenia liczby tajlandzkich przedsiębiorstw włączonych do puli firm, które mają zostać wykorzystane do obliczenia kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych oraz zysku. W rezultacie Komisja uwzględniła trzy dodatkowe przedsiębiorstwa – Thaisin Metal Industries Co., Ltd., Boonsan Fastener Limited Partnership, Yahata Fastener Thai Co., Ltd. – które spełniły te same kryteria, jakie zastosowano przy wyborze Sanwa Iron (Thailand) Company Ltd. i Thai Meira Co, Ltd.
- (92) Komisja nie uwzględniła pozostałych przedsiębiorstw zaproponowanych przez Junyue z następujących powodów:
- 1) w bazie danych Orbis określono je jako podmioty prowadzące handel hurtowy i detaliczny ⁽¹²⁾;
 - 2) ich średni ważony zysk w latach 2023 i 2024 wykazał stratę lub brak zysku ⁽¹³⁾;
 - 3) wykazały one odbiegające od normy poziomy kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych (od 58 % do 89 %) ⁽¹⁴⁾;
 - 4) z ich witryn internetowych wynikało, że nie wytwarzały one produktu objętego dochodzeniem ⁽¹⁵⁾.
- (93) Komisja potwierdziła decyzję o nieuwzględnieniu Tycoon Worldwide Group, ponieważ średni ważony zysk tej grupy w latach 2023 i 2024 wykazał stratę.
- (94) Komisja potwierdziła swoją decyzję o wykluczeniu pięciu przedsiębiorstw wskazanych w motywie 140 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych z powodu niskiego poziomu zysków (0,35–1,31 %), którego nie uznano za rozsądny poziom zysków w rozumieniu art. 2 ust. 6a lit. a) rozporządzenia podstawowego, biorąc pod uwagę, że przedsiębiorstwa te działały blisko rentowności.
- (95) W rezultacie koszty sprzedaży, koszty ogólne i administracyjne wyrażone jako odsetek kosztów sprzedanych towarów i zastosowane do nieznieskształconych kosztów produkcji wzrosły z 8 % do 9,6 %. Zysk wyrażony jako odsetek kosztów sprzedanych towarów i zastosowany do nieznieskształconych kosztów produkcji zmniejszył się z 21,2 % do 14,8 %.

⁽¹¹⁾ <https://datawarehouse.dbd.go.th/index>, ostatni dostęp 23 lipca 2025 r.

⁽¹²⁾ Bangkok Fastener and Supply Co., Ltd., Bee Fastener Co., Ltd., Clarendon Specialty Fasteners i S. J. Screwthai Company Limited.

⁽¹³⁾ Hitech Fastener Manufacture (Thailand) Co. Ltd., Mkt Fastener (Thailand) Company Limited, Tong Heer Fasteners (Thailand) Company Limited, Ty Union Fasteners Company Limited i Bangkok Fastening Company Limited.

⁽¹⁴⁾ IT Fasteners Limited Partnership, S.K.M. Fasteners Co., Ltd.

⁽¹⁵⁾ Taiyo Fastener (Thailand) Co., Ltd, Topy Fasteners (Thailand) Ltd., Sangthong Salakphan Company Limited, Thai Mongkol Fasteners Company Limited i Mongkol Fasteners & Parts Co., Ltd.

- (96) Po ujawnieniu ostatecznych ustaleń grupa Brother i Junyue powtórzyły twierdzenie, że zidentyfikowane malezyjskie przedsiębiorstwa były bardziej wiarygodne i reprezentatywne niż tajlandzkie. Oba te podmioty nie zgodziły się z decyzją Komisji o wykluczeniu Tong Herr. Grupa Brother przedstawiła rachunek zysków i strat tego przedsiębiorstwa za 2024 r., który wykazywał dodatni średni ważony zysk w latach 2023 i 2024. Junyue twierdziło również, że w swojej analizie Komisja zupełnie zignorowała dwa inne malezyjskie przedsiębiorstwa, Chin Well i Sanwa Iron (Malaysia).
- (97) Komisja ustaliła, że w rachunku zysków i strat Tong Herr zarówno w 2023 r., jak i w 2024 r. uwzględniono pewną kwotę innych przychodów, mianowicie innych niż przychody ze sprzedaży. Zgodnie ze swoją praktyką Komisja nie uwzględnia tego składnika przychodów przy obliczaniu wskaźników kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych oraz zysków. Wyłączenie tych innych przychodów z obliczeń skutkowałoby stratą w obu latach.
- (98) W motywie 144 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych Komisja przedstawiła powody, dla których nie uznała Chin Well za bardziej wiarygodne i reprezentatywne, niż tajlandzkie przedsiębiorstwa, do celów określenia wskaźników kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych oraz zysków.
- (99) Chociaż Sanwa Iron (Malaysia) można by uznać za odpowiednie przedsiębiorstwo, Komisja stwierdziła, że szersza pula tajlandzkich firm określona w motywie 91 zapewnia bardziej wiarygodny i reprezentatywny zbiór danych niż malezyjskie przedsiębiorstwa.
- (100) W związku z tym argumenty te odrzucono.
- (101) Grupa Brother i EFDA nie zgodziły się z decyzją Komisji o wykluczeniu pewnych przedsiębiorstw ze względu na to, że nie wytwarzały one produktu objętego dochodzeniem. Przedsiębiorstwa te wytwarzały produkty należące do szerszej kategorii elementów łącznych; ponadto żadne z wybranych przedsiębiorstw nie wytwarzało wyłącznie produktu objętego dochodzeniem, lecz także szeroką gamę produktów.
- (102) Junyue stwierdziło również, że wykluczenie pewnych przedsiębiorstw na zasadzie indywidualnej było bezpodstawne. Uwagi Junyue na etapie tymczasowym opierały się na zagregowanych danych dotyczących tajlandzkiego przemysłu elementów łącznych jako całości. Junyue argumentowało, że wszelkie anomalie, takie jak niskie poziomy zysku lub nadmiernie wysokie wskaźniki kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych, zostały zrównoważone za sprawą agregacji danych.
- (103) Ponadto Junyue utrzymywało, że Komisja nie uzasadniła należycie wykluczenia przedsiębiorstw na podstawie bazy danych Orbis lub ich witryn internetowych, ponieważ w dokumencie zawierającym ogólne ustalenia brakowało dowodów na poparcie tej decyzji.
- (104) Po pierwsze, Komisja zauważyła, że wykorzystanie zagregowanych danych dotyczących całej branży nie wyeliminowało konieczności przeprowadzenia indywidualnej oceny produkcji i sytuacji finansowej poszczególnych przedsiębiorstw w odniesieniu do produktu objętego dochodzeniem, ponieważ takie dane były dostępne. Ta indywidualna ocena miała zasadnicze znaczenie dla ustalenia, czy przedsiębiorstwo nadawało się do włączenia do puli firm na potrzeby określenia wskaźników kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych oraz zysków.
- (105) Po drugie, informacje z bazy danych Orbis były łatwo dostępne, a podobne dane można było uzyskać także z łatwo dostępnej tajlandzkiej bazy danych Data Warehouse. Ponadto informacje uzyskane z witryn internetowych⁽¹⁶⁾ związanych z niewybranymi przedsiębiorstwami, zgodnie z motywem 92 pkt 4 niniejszego rozporządzenia, również były łatwo dostępne i nie były rozstrzygające w kwestii wytwarzania produktu objętego dochodzeniem. Co do przedsiębiorstwa Mongkol Fasteners & Parts Co., Ltd.⁽¹⁷⁾ Komisja na podstawie dostępnych informacji nie była w stanie stwierdzić, że jest ono rzeczywistym producentem.
- (106) Wobec tego Komisja stwierdziła, że zainteresowane strony miały dostęp do niezbędnych dowodów. Ponadto Junyue nie przedstawiło żadnego argumentu, który zmieniłby ustalenia Komisji zawarte w motywach 91–95.

⁽¹⁶⁾ <https://www.topy.co.th/> (ostatni dostęp 16.9.2025).
<https://www.xn--72ca6basbt6cwa6f4b1a8owe.com/> (ostatni dostęp 16.9.2025).
<https://www.thaimongkol.com> (ostatni dostęp 16.9.2025).
<https://th.nc-net.com/company/101653/> (ostatni dostęp 16.9.2025).

⁽¹⁷⁾ บริษัท มงคลฟาสเทนเนอร์สแอนด์พาร์ทส์ จำกัด | Ban Bo Thong | Facebook (ostatni dostęp 16.9.2025).

(107) W związku z tym argumenty te odrzucono.

3.2. Cena eksportowa

- (108) Po publikacji rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych EIFI przedstawił uwagi, w których zgodził się z metodą zastosowaną przez Komisję w celu określenia marginesów dumpingu. EIFI stwierdził jednak również, że po okresie objętym dochodzeniem ceny eksportowe chińskiego producenta eksportującego spadły, i zwrócił się o wykorzystanie danych dotyczących okresu po okresie objętym dochodzeniem do ponownej oceny marginesów dumpingu.
- (109) Komisja nie zgadza się z tym stanowiskiem. Jak określono w art. 6 ust. 1 rozporządzenia podstawowego, zakres dochodzenia musi obejmować zarówno dumping, jak i szkodę, które trzeba badać jednocześnie, i – aby ustalenia były reprezentatywne – należy określić okres objęty dochodzeniem. Akapit trzeci tego samego artykułu stanowi ponadto, że informacje dotyczące okresu następującego po okresie objętym dochodzeniem zwykle nie powinny być brane pod uwagę. Należy również zauważyć, że po okresie objętym dochodzeniem ceny zwykle stają się wyższe lub niższe. W związku z tym wahania cen same w sobie nie są wystarczającym uzasadnieniem do analizy danych dotyczących okresu po okresie objętym dochodzeniem. Wobec braku konkretnego powodu, dla którego w tym przypadku Komisja powinna odstąpić od ogólnej zasady określonej w art. 6 ust. 1 i uwzględnić dane dotyczące okresu po okresie objętym dochodzeniem, wniosek EIFI uznano za nieuzasadniony. W związku z tym argument ten odrzucono.
- (110) Po ujawnieniu ostatecznych ustaleń EIFI powtórzył swoje uwagi, zgodnie z którymi proponowane cła antydumpingowe nie odzwierciedlają poziomu dumpingu i powinny zostać ponownie ocenione na podstawie wielkości przywozu i cen importowych z okresu następującego po okresie objętym dochodzeniem. EIFI twierdził również, że Komisja nie zastosowała się do art. 6 ust. 1 rozporządzenia podstawowego, ponieważ nie oceniła danych dotyczących okresu po okresie objętym dochodzeniem w celu określenia poziomu cel antydumpingowych.
- (111) Komisja nie zgodziła się z tym poglądem z powodów wyjaśnionych już w motywie 109 powyżej. Ponadto poziom dumpingu ustala się indywidualnie dla poszczególnych producentów eksportujących objętych dochodzeniem poprzez porównanie ich indywidualnej wartości normalnej z ich cenami eksportowymi. W związku z tym przekazane przez EIFI informacje dotyczące ogólnych zmian cen eksportowych bez żadnych szczegółowych informacji dotyczących cen eksportowych producentów eksportujących objętych próbą, a tym bardziej ich wartości normalnych, w okresie po okresie objętym dochodzeniem w każdym razie byłyby niewystarczające do ponownej oceny ich marginesów dumpingu. W związku z tym argument ten odrzucono.

3.3. Porównanie

- (112) Po publikacji rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych Junyue powtórzyło swoje stwierdzenie, że metoda zastosowana przez Komisję do określenia współczynnika kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych skutkuje niesprawiedliwym porównaniem wartości normalnej z ceną eksportową, ponieważ podczas konstruowania tego współczynnika Komisja nie odliczyła czynników, takich jak opłaty bankowe, koszty kredytu, fracht morski i ubezpieczenie morskie, podczas gdy odliczyła takie koszty przy obliczaniu ceny eksportowej Junyue. Ponadto Chinafar poparła to stwierdzenie podobnymi argumentami.
- (113) Choć Junyue wyjaśniło również, dlaczego nie zgodziło się z rozumowaniem Komisji wyjaśnionym w motywach 190–194 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych, ani Junyue, ani Chinafar nie przedstawiły żadnych dodatkowych dowodów na poparcie swoich twierdzeń, w szczególności nie było dowodów na to, że koszty sprzedaży, koszty ogólne i administracyjne tajlandzkich przedsiębiorstw objętych postępowaniem obejmowały koszty transportu związane z dostawą do klientów.
- (114) Komisja utrzymywała, że wartość normalną ustalono na poziomie handlu *ex-works* poprzez wykorzystanie kosztów produkcji wraz z kwotami kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych oraz zysku, które uznano za odpowiednie w odniesieniu do tego poziomu handlu. W związku z tym nie były konieczne dostosowania w celu wyrównania wartości normalnej z powrotem do poziomu *ex-works*. Wobec tego argumenty te zostają odrzucone, a motywy 188 i 193–197 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych – potwierdzone.
- (115) Po ujawnieniu ostatecznych ustaleń Junyue powtórzyło swój argument dotyczący porównania jego wartości normalnej z ceną eksportową. Junyue stwierdziło ponadto, że na Komisji powinien spoczywać ciężar udowodnienia, że skonstruowane poziomy odniesienia dla wartości normalnej określono na poziomie handlu *ex-works*. Argument ten zasadniczo był taki sam jak argument wysunięty już w następstwie drugiej noty i omówiony w motywach 190–194 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych i nie przedstawiono żadnych nowych argumentów ani dowodów. W związku z tym argument ten odrzucono.

3.4. Marginesy dumpingu

- (116) Jak opisano w motywach 72–91, w następstwie argumentów przedstawionych przez zainteresowane strony Komisja dokonała przeglądu marginesów dumpingu.
- (117) Ostateczne marginesy dumpingu, wyrażone jako wartość procentowa ceny CIF (koszt, ubezpieczenie, fracht) na granicy Unii przed oceniem, są następujące:

Przedsiębiorstwo	Ostateczny margines dumpingu (%)
Zhejiang Junyue Standard Part Co., Ltd.	54,7
Grupa Brother: — Jiaxing High-enter Fasteners Co., Ltd. — Zhejiang Morgan Brother Technology Co., Ltd. — Jiaxing Brother Standard Part Co., Ltd	57,1
Grupa Chinafar: — Jiaxing Chinafar Standard Parts Co., Ltd. — Jiangsu Zhe Fasteners Co., Ltd.	72,3
Pozostałe przedsiębiorstwa współpracujące wymienione w załączniku	59,8
Wszystkie pozostałe przedsiębiorstwa	72,3

- (118) W odniesieniu do współpracujących producentów eksportujących nieobjętych próbą Komisja dokonała obliczenia średniej ważonej marginesu dumpingu objętych próbą producentów eksportujących, zgodnie z art. 9 ust. 6 rozporządzenia podstawowego.
- (119) Jak stwierdzono w motywie 203 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych, poziom współpracy był wysoki. Na tej podstawie Komisja uznała za stosowne ustanowić margines dumpingu dla niewspółpracujących producentów eksportujących na poziomie poddanego indywidualnemu badaniu i objętego próbą współpracującego przedsiębiorstwa z najwyższym marginesem dumpingu.

4. SZKODA

4.1. Definicja przemysłu Unii i produkcji unijnej

- (120) Nie otrzymano żadnych uwag dotyczących definicji przemysłu Unii i produkcji unijnej. W związku z tym potwierdzono wnioski przedstawione w motywach 205–206 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych.

4.2. Konsumpcja w Unii

- (121) Nie otrzymano żadnych uwag dotyczących konsumpcji w Unii. W związku z tym potwierdzono wnioski przedstawione w motywach 207–209 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych.

4.3. Przywóz z państwa, którego dotyczy postępowanie

4.3.1. Wielkość i udział w rynku przywozu z państwa, którego dotyczy postępowanie

- (122) Nie otrzymano żadnych uwag dotyczących wielkości i udziału w rynku przywozu z państwa, którego dotyczy postępowanie. W związku z tym potwierdzono wnioski przedstawione w motywach 210–213 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych.

4.3.2. Ceny przywozu z państwa, którego dotyczy postępowanie: podcięcie cenowe i tłumienie cen

- (123) Grupa Chinafar twierdziła, że niskie wykorzystanie mocy produkcyjnych przedsiębiorstw objętych próbą sztucznie zawiązało jednostkowe koszty produkcji (ze względu na alokację kosztów stałych) i doprowadziło do nieproporcjonalnie wysokich marginesów zaniżania cen. Chinafar zwróciła się zatem o ponowne obliczenie wykorzystania mocy produkcyjnych według standardowych metod branżowych w celu rozwiązania tych kwestii.

- (124) Komisja zauważyła, że marginesy zaniżania cen opierają się na danych trzech przedsiębiorstw objętych próbą, w których koszty stałe stanowią mniej niż 30 % całkowitych kosztów produkcji. Ten udział kosztów stałych w całkowitych kosztach produkcji można nawet uznać za niski w stosunku do danych i norm branżowych w sektorze związanym z produktem objętym postępowaniem. Twierdzenie, że niskie wykorzystanie mocy produkcyjnych „sztucznie zawyża” koszty, było zatem nieuzasadnione, ponieważ alokacja kosztów stałych wykorzystana do obliczenia marginesów zaniżania cen mieści się w dopuszczalnych parametrach. W związku z tym argument ten odrzucono.
- (125) Nie otrzymano żadnych innych uwag dotyczących cen przywozu z państwa, którego dotyczy postępowanie, podjęcia cenowego ani tłumienia cen. W związku z tym potwierdzono wnioski przedstawione w motywach 214–219 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych.

4.4. Sytuacja gospodarcza przemysłu Unii

- (126) Nie otrzymano żadnych uwag dotyczących sytuacji gospodarczej przemysłu Unii. W związku z tym potwierdzono wnioski przedstawione w motywach 220–254 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych.

5. ZWIĄZEK PRZYCZYNOWY

- (127) Jeden importer, Kohlhage, stwierdził, że przemysł Unii stoi w obliczu wyzwań wynikających z presji zewnętrznej (napięcia geopolityczne, sankcje i bariery handlowe) oraz niepowodzenia polityki wewnętrznej (niewystarczające środki na rzecz zwiększania wydajności), które spowodowały wzrost inflacji i kosztów produkcji. Kohlhage argumentował, że cła antydumpingowe na produkt nie rozwiązałyby tych problemów systemowych i mogłyby jeszcze bardziej obniżyć wydajność w sektorach uzależnionych od towarów przywożonych, co pogorszyłoby inflację.
- (128) Jak stwierdzono w motywie 274 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych, argument, że środki antydumpingowe utrudniają przemysłowi Unii dostosowanie cen do wzrostu kosztów, jest jednak bezzasadny. Gdyby przywóz towarów po cenach dumpingowych nie wywierał presji na spadek cen, przemysł Unii mógłby reagować na warunki rynkowe w sposób niezależny. Argument ten nie zawierał dalszych dowodów przedstawiających, jak cła antydumpingowe miałyby pogorszyć wydajność lub inflację w sektorach niższego szczebla. W związku z tym powyższy argument został odrzucony.
- (129) Nie otrzymano żadnych dalszych uwag dotyczących związku przyczynowego. W związku z tym potwierdzono wnioski przedstawione w motywach 255–275 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych.

6. POZIOM ŚRODKÓW

6.1. Margines szkody

- (130) EIFI argumentował, że poziom cel tymczasowych nie był wystarczającą odpowiedzią na wagę szkody spowodowanej przez przywóz towarów po cenach dumpingowych i nie ograniczał znacznego wzrostu tego przywozu, który po wszczęciu dochodzenia nadal wywierał presję na przemysł Unii, o czym świadczą wzrostowy trend wielkości przywozu i spadkowy trend średnich cen importowych. EIFI zwrócił się zatem o ponowną ocenę poziomu cel w celu pełnego uwzględnienia tych zmian po okresie objętym dochodzeniem i zaktualizowania obliczeń dotyczących dumpingu poprzez porównanie chińskich cen CIF i ofert cenowych po okresie objętym dochodzeniem ze skonstruowaną wartością normalną, aby ustalić, czy margines dumpingu obliczony dla okresu objętego dochodzeniem pozostaje odpowiedni w bardziej aktualnych warunkach rynkowych.
- (131) Jak stwierdził sam EIFI, informacje dotyczące okresu następującego po okresie objętym dochodzeniem zwykle nie powinny być brane pod uwagę, zgodnie z art. 6 ust. 1 akapit trzeci rozporządzenia podstawowego. Same wahania wielkości przywozu i cen importowych po okresie objętym dochodzeniem nie stanowiły okoliczności, która sprawiałaby, że proponowane cła antydumpingowe byłyby oczywiście niewłaściwe, zwłaszcza że wzrost wielkości przywozu z Chin również po okresie objętym dochodzeniem został oceniony pod kątem poboru cel ostatecznych z mocą wsteczną, jak opisano w sekcji 8.3 poniżej.

- (132) W związku z powyższym Komisja odrzuciła ten argument.
- (133) Nie otrzymano żadnych dalszych uwag dotyczących poziomu środków. Potwierdzono zatem wnioski zawarte w motywach 276–284 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.
- (134) W związku z powyższym ostateczny poziom marginesu dumpingu i poziom usuwający szkodę w przypadku współpracujących producentów eksportujących i wszystkich pozostałych przedsiębiorstwach jest następujący:

Przedsiębiorstwo	Ostateczny margines antydumpingowy (%)	Ostateczny margines szkody (%)
Zhejiang Junyue Standard Part Co., Ltd.	54,7	196
Grupa Brother: — Jiaying High-enter Fasteners Co., Ltd. — Zhejiang Morgan Brother Technology Co., Ltd. — Jiaying Brother Standard Part Co., Ltd	57,1	211
Grupa Chinafar: — Jiaying Chinafar Standard Parts Co., Ltd. — Jiangsu Zhe Fasteners Co., Ltd.	72,3	237
Pozostałe przedsiębiorstwa współpracujące wymienione w załączniku	59,8	212
Wszystkie pozostałe przedsiębiorstwa	72,3	237

- (135) Poziom usuwający szkodę dla „pozostałych przedsiębiorstw współpracujących” oraz dla „całego pozostałego przywozu pochodzącego z państwa, którego dotyczy postępowanie” obliczono w ten sam sposób co margines dumpingu dla tych przedsiębiorstw i tego przywozu, co przedstawiono w motywie 118.
- (136) Jak stwierdzono w motywie 203 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych, poziom współpracy był wysoki. Na tej podstawie Komisja uznała, że dla niewspółpracujących producentów eksportujących margines dumpingu i poziom usuwający szkodę należy ustanowić na poziomie poddanego indywidualnemu badaniu i objętego próbą współpracującego przedsiębiorstwa z najwyższym, odpowiednio, marginesem dumpingu i poziomem usuwającym szkodę.
- (137) Po ujawnieniu ostatecznych ustaleń EIFI stwierdził, że 17 przedsiębiorstw wymienionych w załączniku nie powinno być zostać uznanych za współpracujące, ponieważ dostarczyły one dokumenty uzupełniające, o które Komisjaawniosowała 19 czerwca 2025 r., z opóźnieniem lub w niekompletnej postaci.
- (138) Komisja przeanalizowała otrzymane dokumenty i zauważyła, że chociaż niektóre z nich wpłynęły po pierwotnie wyznaczonym terminie 26 czerwca 2025 r., opóźnienia lub niedociągnięcia nie były na tyle znaczące, żeby przedsiębiorstwa te nie mogły zostać uznane za współpracujące. W związku z tym argument ten odrzucono.
- (139) Po ujawnieniu ostatecznych ustaleń trzech dodatkowych chińskich producentów eksportujących przedstawiło wymagane dokumenty uzupełniające. Komisja przeanalizowała otrzymane dokumenty i postanowiła uwzględnić te przedsiębiorstwa w załączniku. Komisja udostępniła zmieniony załącznik 16 września 2025 r. Nie otrzymano żadnych uwag.

6.2. Wnioski dotyczące poziomu środków

- (140) W wyniku powyższej oceny ostateczne cła antydumpingowe powinny zostać ustalone zgodnie z art. 7 ust. 2 rozporządzenia podstawowego w sposób przedstawiony poniżej:

Przedsiębiorstwo	Ostateczny margines antydumpingowy (%)	Ostateczny margines szkody (%)	Ostateczne cło antydumpingowe (%)
Zhejiang Junyue Standard Part Co., Ltd.	54,7	196	54,7
Grupa Brother: — Jiaying High-enter Fasteners Co., Ltd. — Zhejiang Morgan Brother Technology Co., Ltd. — Jiaying Brother Standard Part Co., Ltd	57,1	211	57,1
Grupa Chinafar: — Jiaying Chinafar Standard Parts Co., Ltd. — Jiangsu Zhe Fasteners Co., Ltd.	72,3	237	72,3
Pozostałe przedsiębiorstwa współpracujące wymienione w załączniku	59,8	212	59,8
Wszystkie pozostałe przedsiębiorstwa	72,3	237	72,3

7. INTERES UNII

7.1. Interes dostawców przemysłu Unii, importerów niepowiązanych i użytkowników

- (141) Po ujawnieniu tymczasowych ustaleń Europejskie Stowarzyszenie Hutnictwa Stali EUROFER, reprezentujące dostawców walcówki stalowej wykorzystywanej do produkcji wkrętów, poparło wprowadzenie środków.
- (142) Ponadto EIFI przedstawił szereg pism, w których różne podmioty z sektorów wyższego i niższego szczebla poparły wprowadzenie środków.
- (143) Importer Pretec AB argumentował, że nałożenie ceł antydumpingowych zaszkodziłoby nordyckim importerom i użytkownikom końcowym ze względu na brak unijnych alternatyw dla cynkowanych ogniowo prętów konstrukcyjnych o długości 5,8 m do zastosowań infrastrukturalnych, ponieważ zwiększyłyby koszty i zagrażałoby projektom infrastruktury.
- (144) Komisja zauważyła, że w okresie objętym dochodzeniem przywóz z państw trzecich innych niż Chiny stanowił już 13 % rynku, podczas gdy środki antydumpingowe mają na celu przywrócić uczciwą konkurencję, a nie zakazać przywozu z Chin, również w drodze zapewnienia dostępności alternatyw. Ponadto, jak wskazano w motywie 19, dowody przedstawione przez EIFI potwierdziły, że producenci unijni są w stanie produkować cynkowane ogniowo pręty konstrukcyjne o długości do 6 m do zastosowań infrastrukturalnych, a także nakładać powłokę cynkową i stosować inne metody ochrony antykorozyjnej, co bezpośrednio zaprzecza twierdzeniom Pretec dotyczącym niedostępności. Czynniki te pokazują, że istnieją realne alternatywy łagodzące potencjalne zakłócenia rynkowe.

7.2. Wnioski dotyczące interesu Unii

- (145) Nie otrzymano żadnych innych uwag dotyczących interesu Unii. W związku z tym potwierdzono wnioski dotyczące interesu Unii przedstawione w rozporządzeniu w sprawie ceł tymczasowych.

8. OSTATECZNE ŚRODKI ANTYPUMINGOWE

8.1. Środki ostateczne

- (146) Biorąc pod uwagę wnioski dotyczące dumpingu, wynikającej z niego szkody, związku przyczynowego, poziomu środków i interesu Unii oraz uwzględniając art. 9 ust. 4 rozporządzenia podstawowego, należy wprowadzić ostateczne środki antypumingowe, aby zapobiec dalszemu wyrządzaniu szkody przemysłowi Unii przez przywóz produktu objętego postępowaniem po cenach dumpingowych.
- (147) W związku z powyższym stawki ostatecznego cła antypumingowego, wyrażone w cenach CIF na granicy Unii przed ocleniem, powinny być następujące:

Przedsiębiorstwo	Ostateczne cło antypumingowe (%)
Zhejiang Junyue Standard Part Co., Ltd.	54,7
Grupa Brother:	57,1
— Jiaxing High-enter Fasteners Co., Ltd.	
— Zhejiang Morgan Brother Technology Co., Ltd.	
— Jiaxing Brother Standard Part Co., Ltd	
Grupa Chinafar:	72,3
— Jiaxing Chinafar Standard Parts Co., Ltd.	
— Jiangsu Zhe Fasteners Co., Ltd.	
Pozostałe przedsiębiorstwa współpracujące wymienione w załączniku	59,8
Wszystkie pozostałe przedsiębiorstwa	72,3

- (148) Indywidualne stawki cła antypumingowego dla poszczególnych przedsiębiorstw określone w niniejszym rozporządzeniu zostały ustanowione na podstawie ustaleń niniejszego dochodzenia. Odzwierciedlają one zatem sytuację ustaloną w toku dochodzenia, dotyczącą tych przedsiębiorstw. Te stawki celne mają zatem zastosowanie wyłącznie do przywozu produktu objętego dochodzeniem pochodzącego z państwa, którego dotyczy postępowanie, oraz produkowanego przez wymienione podmioty prawne. Stawek tych nie można stosować w odniesieniu do przywozu produktu objętego postępowaniem wytworzonego przez jakiegokolwiek inne przedsiębiorstwo, którego nie wymieniono w części normatywnej niniejszego rozporządzenia, w tym przez podmioty powiązane z przedsiębiorstwami w niej wymienionymi, dlatego przywóz ten powinien podlegać stawce celnej mającej zastosowanie do „wszystkich pozostałych przedsiębiorstw”.
- (149) Przedsiębiorstwo może zwrócić się o zastosowanie indywidualnych stawek cła antypumingowego w przypadku zmiany nazwy przedsiębiorstwa. Wniosek w tej sprawie należy kierować do Komisji⁽¹⁸⁾. Wniosek musi zawierać wszystkie istotne informacje, które pozwolą wykazać, że zmiana nie wpływa na prawo przedsiębiorstwa do korzystania ze stawki celnej, która ma wobec niego zastosowanie. Jeśli zmiana nazwy przedsiębiorstwa nie wpływa na prawo do korzystania ze stawki celnej, która ma wobec niego zastosowanie, rozporządzenie dotyczące zmiany nazwy zostanie opublikowane w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.
- (150) Do zminimalizowania ryzyka obchodzenia cła w związku z różnicą w stawkach celnych potrzebne są środki szczególne gwarantujące właściwe stosowanie indywidualnych cel antypumingowych. Indywidualne cła antypumingowe stosuje się wyłącznie po przedstawieniu ważnej faktury handlowej organom celnym państwa członkowskiego. Faktura musi spełniać wymogi określone w art. 1 ust. 3 niniejszego rozporządzenia. Do czasu przedstawienia takiej faktury przywóz powinien podlegać cłu antypumingowemu obowiązującym wobec „wszystkich pozostałych przedsiębiorstw”.
- (151) Mimo że przedstawienie tej faktury jest konieczne, aby organy celne państw członkowskich zastosowały indywidualne stawki cła antypumingowego wobec przywozu, nie jest ona jedynym elementem brany pod uwagę przez organy celne. Organy celne państw członkowskich powinny bowiem przeprowadzić zwykłą kontrolę, nawet jeśli otrzymają fakturę spełniającą wszystkie wymogi określone w art. 1 ust. 3 niniejszego rozporządzenia, i podobnie jak we wszystkich innych przypadkach, mogą żądać dodatkowych dokumentów (dokumentów przewozowych itp.) do celów weryfikacji poprawności danych zawartych w oświadczeniu oraz zapewnienia zasadności późniejszego zastosowania stawki celnej zgodnie z prawem celnym.

⁽¹⁸⁾ Adres e-mail: TRADE-TDI-NAME-CHANGE-REQUESTS@ec.europa.eu; European Commission, Directorate-General for Trade, Directorate G, Wetstraat 170 Rue de la Loi, 1040 Bruxelles/Brussel, Belgium.

- (152) Jeżeli wywóz dokonywany przez jedno z przedsiębiorstw korzystających z niższej indywidualnej stawki celnej wzrośnie w znacznym stopniu w szczególności po wprowadzeniu przedmiotowych środków, tego rodzaju wzrost wielkości wywozu może zostać uznany za stanowiący sam w sobie zmianę struktury handlu ze względu na wprowadzenie środków w rozumieniu art. 13 ust. 1 rozporządzenia podstawowego. W takich okolicznościach można wszcząć dochodzenie w sprawie obejścia środków, o ile spełnione są odpowiednie warunki. Podczas tego dochodzenia można między innymi zbadać potrzebę zniesienia indywidualnych stawek celnych i nałożenia ogólnokrajowego cła.
- (153) W celu zapewnienia należytego egzekwowania cel antydumpingowych cło antydumpingowe dotyczące wszystkich pozostałych przedsiębiorstw należy stosować nie tylko w odniesieniu do niewspółpracujących producentów eksportujących w ramach niniejszego dochodzenia, ale również do producentów, którzy nie prowadzili wywozu do Unii w trakcie okresu objętego dochodzeniem.
- (154) Producenci eksportujący, którzy nie dokonywali wywozu produktu objętego postępowaniem do Unii w okresie objętym dochodzeniem, powinni mieć możliwość złożenia wniosku do Komisji o objęcie ich stawką cła antydumpingowego ustaloną dla przedsiębiorstw współpracujących nieobjętych próbą. Komisja powinna przychylić się do tego wniosku, o ile spełnione są trzy warunki. Nowy producent eksportujący musiałby wykazać, że: (i) nie dokonywał wywozu produktu objętego postępowaniem do Unii w okresie objętym dochodzeniem; (ii) nie jest powiązany z producentem eksportującym, który dokonywał takiego wywozu; oraz (iii) dokonywał wywozu produktu objętego postępowaniem po okresie objętym dochodzeniem lub przyjął nieodwołalne zobowiązanie umowne do wywozu znacznej ilości tego produktu.

8.2. Ostateczne pobranie cła tymczasowego

- (155) Ze względu na ustaloną wysokość marginesów dumpingu oraz zważywszy na poziom szkody, jaką poniósł przemysł Unii, należy dokonać ostatecznego poboru kwot zabezpieczonych w formie tymczasowych cel antydumpingowych nałożonych rozporządzeniem w sprawie cel tymczasowych do wysokości ustalonych na mocy niniejszego rozporządzenia.

8.3. Moc wsteczna

- (156) Jak wspomniano w sekcji 1.2., Komisja objęła przywóz produktu objętego dochodzeniem obowiązkiem rejestracji.
- (157) Na ostatecznym etapie dochodzenia przeprowadzono ocenę danych zgromadzonych w kontekście rejestracji. Komisja zbadała, czy kryteria zawarte w art. 10 ust. 4 rozporządzenia podstawowego zostały spełnione w odniesieniu do poboru cel ostatecznych z mocą wsteczną.
- (158) Kryteria dotyczące możliwości poboru cel w okresie rejestracji określono w art. 10 ust. 4 rozporządzenia podstawowego.
- (159) Warunek określony w art. 10 ust. 4 lit. a) rozporządzenia podstawowego jest spełniony, ponieważ w następstwie rozporządzenia w sprawie rejestracji przywóz rejestrowano zgodnie z art. 14 ust. 5 rozporządzenia podstawowego.
- (160) Zgodnie z art. 10 ust. 4 lit. b) rozporządzenia podstawowego importerzy mieli możliwość przedstawienia uwag po opublikowaniu rozporządzenia w sprawie rejestracji oraz rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych.
- (161) Żadna z zainteresowanych stron nie wyraziła sprzeciwu wobec rejestracji. Otrzymano jednak uwagi od EFDA i EIFI dotyczące ewentualnego nałożenia cel z mocą wsteczną. EIFI wyraził zgodę na pobór cel w okresie rejestracji.
- (162) Zgodnie z art. 10 ust. 4 lit. c) rozporządzenia podstawowego musi zachodzić sytuacja, w której „dany produkt w przeszłości stanowił przedmiot dumpingu w dłuższym okresie lub importer był świadomy albo powinien być świadomy dumpingu w zakresie jego rozmiarów i szkody, domniemanej bądź stwierdzonej”. W przedmiotowej sprawie Komisja uważa, że importerzy byli świadomi lub powinni byli być świadomi dumpingu w zakresie jego rozmiarów i domniemanej bądź stwierdzonej szkody od daty wszczęcia dochodzenia.
- (163) W istocie zawiadomienie o wszczęciu i wersja skargi nieopatrzona klauzulą poufności zawierały szereg oświadczeń i dowodów potwierdzających i określających rozmiar dumpingu i domniemaną szkodę, na przykład w sekcjach 3 i 4 zawiadomienia o wszczęciu oraz w sekcjach B i C.5 wersji skargi nieopatrzonych klauzulą poufności. Komisja uznała zatem, że importerzy i użytkownicy byli świadomi lub powinni byli być świadomi domniemanej praktyki dumpingu, jego rozmiarów i domniemanej szkody.

- (164) EFDA argumentowało jednak, że importerzy unijni nie mogli przewidzieć środków antydumpingowych wobec wkrętów bez łbów na podstawie przeszłości, ponieważ czas realizacji produkcji i dostawy produktu objętego postępowaniem zazwyczaj wynosi do sześciu miesięcy. Na przykład przywóz, który dotarł do Europy między styczniem a marcem 2025 r., zamówiono już w lipcu 2024 r., przed wszczęciem dochodzenia. Komisja zauważyła, że żadne dowody udokumentowane w aktach przedmiotowego dochodzenia nie potwierdzały w odniesieniu do takiego przywozu czasu realizacji wynoszącego do sześciu miesięcy, wobec czego argument ten ma charakter spekulacyjny i nie jest poparty twardymi danymi. Argument ten został zatem odrzucony.
- (165) Ponadto zgodnie z art. 10 ust. 4 lit. d) rozporządzenia podstawowego musi zachodzić sytuacja, w której „poza rozmiarem przywozu, który spowodował szkodę, w okresie objętym dochodzeniem przywóz nadal znacznie rośnie”, co przy uwzględnieniu momentu, w którym ma on miejsce, jego wielkości i innych okoliczności może znacznie osłabić skutki naprawcze cel ostatecznych.
- (166) Z analizy Komisji wynika, że nastąpił dalszy znaczny wzrost przywozu poza poziomem przywozu, który spowodował szkodę, w okresie objętym dochodzeniem, jak określono w art. 10 ust. 4 lit. d) rozporządzenia podstawowego.
- (167) Na potrzeby tej analizy Komisja porównała średnią miesięczną wielkość przywozu produktu objętego dochodzeniem w okresie objętym dochodzeniem ze średnią miesięczną wielkością przywozu i cenami importowymi po wszczęciu postępowania (w okresie od listopada 2024 r. do czerwca 2025 r.), z rozróżnieniem na (i) pierwsze pełne miesiące po wszczęciu dochodzenia do ostatniego pełnego miesiąca, w którym miała miejsce rejestracja (listopad 2024 r. – styczeń 2025 r.) oraz (ii) pierwsze pełne miesiące po wszczęciu dochodzenia do ostatniego pełnego miesiąca, w którym wprowadzono środki tymczasowe (listopad 2024 r. – czerwiec 2025 r.).

Tabela 1

Przywóz wkrętów bez łbów z Chin

	Średnia miesięczna liczba ton	Średnia cena (EUR/tonę)
Okres objęty dochodzeniem (lipiec 2023 r. – czerwiec 2024 r.)	9 360	1 213
Okres objęty dochodzeniem (listopad 2023 r. – styczeń 2024 r.)	8 768	1 141
Okres objęty dochodzeniem (listopad 2023 r. – czerwiec 2024 r.)	8 978	1 199
Okres objęty dochodzeniem (luty – czerwiec 2024 r.)	9 105	1 233
Okres po okresie objętym dochodzeniem (listopad 2024 r. – styczeń 2025 r.)	13 458	1 109
Okres po okresie objętym dochodzeniem (listopad 2024 r. – czerwiec 2025 r.)	13 427	1 104
Okres po okresie objętym dochodzeniem (luty – czerwiec 2025 r.)	13 408	1 101

Źródło: baza danych Surveillance 3 (*)

(*) Dane pobrano 7.7.2025 r.

- (168) Średnia miesięczna wielkość przywozu z Chin w okresie objętym dochodzeniem wynosiła 9 360 ton. Średnia miesięczna wielkość przywozu z Chin w okresie rozpoczynającym się w pierwszym pełnym miesiącu po opublikowaniu zawiadomienia o wszczęciu postępowania w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej i kończącym się w ostatnim pełnym miesiącu, w którym miała miejsce rejestracja (listopad 2024 r. – styczeń 2025 r.) wynosiła 13 458 ton, tj. była o 44 % wyższa niż w okresie objętym dochodzeniem. Jeżeli porównać, w celu uniknięcia wszelkich różnic sezonowych, przywóz po okresie objętym dochodzeniem z analogicznymi miesiącami w okresie objętym dochodzeniem (tj. od listopada 2023 r. do stycznia 2024 r., kiedy to średnia miesięczna wielkość przywozu wynosiła 8 768 ton), zmiana średniej miesięcznej jest jeszcze większa – wzrost sięga 53 %.

- (169) Taki sam trend można zaobserwować, porównując przywóz w okresie objętym dochodzeniem z okresem po wszczęciu postępowania trwającym do ostatniego pełnego miesiąca, w którym wprowadzono środki tymczasowe.
- (170) Średnia miesięczna wielkość przywozu z Chin w okresie rozpoczynającym się w pierwszym pełnym miesiącu po opublikowaniu zawiadomienia o wszczęciu postępowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* i kończącym się w ostatnim pełnym miesiącu poprzedzającym wprowadzenie środków tymczasowych (listopad 2024 r. – czerwiec 2025 r.) wynosiła 13 427 ton, tj. była o 43 % wyższa niż w okresie objętym dochodzeniem. Jeżeli porównać przywóz po okresie objętym dochodzeniem z analogicznymi miesiącami w okresie objętym dochodzeniem (tj. od listopada 2023 r. do czerwca 2024 r., kiedy to średnia miesięczna wielkość przywozu wynosiła 8 978 ton), wzrost średniej miesięcznej sięga 50 %.
- (171) W związku z tym Komisja uznała, że po wszczęciu postępowania nastąpił znaczny wzrost wielkości przywozu.
- (172) EFDA argumentowało, że wzrost wielkości przywozu obserwowany w pierwszych miesiącach 2025 r., w szczególności styczniu i lutym, jest spójny z typowymi trendami sezonowymi w tej branży, ponieważ przedsiębiorstwa zazwyczaj zmniejszają poziom zapasów w listopadzie i grudniu na potrzeby zarządzania zapasami na koniec roku, a następnie uzupełniają je w pierwszych miesiącach roku. Wahanie te nie są związane z dochodzeniem antydumpingowym, lecz odzwierciedlają typowe zachowania rynkowe. Komisja odrzuciła jednak ten argument, ponieważ porównała także identyczne przedziały czasowe w okresie objętym dochodzeniem i po tym okresie, w szczególności pierwsze miesiące każdego roku, w związku z czym w tym porównaniu odzwierciedlono efekty sezonowe.
- (173) EFDA argumentowało, że w okresie objętym dochodzeniem wielkość przywozu była niezwykle niska ze względu na nadwyżki zapasów w unijnych magazynach po pandemii, spowodowane zakłóceniami w łańcuchach dostaw i opóźnieniami w transporcie, które doprowadziły do gromadzenia zapasów. Późniejszy wzrost przywozu po okresie objętym dochodzeniem odzwierciedla korektę rynku, ponieważ zapasy wracają do standardowych poziomów, a nie nietypowy trend. Komisja odrzuciła ten argument, ponieważ, jak zauważono w motywie 212 rozporządzenia w sprawie celów tymczasowych, w okresie objętym dochodzeniem wielkość przywozu wzrosła w porównaniu z 2023 r., mimo że popyt w Unii utrzymywał się w tym okresie na niskim poziomie.
- (174) Ponadto Komisja zauważyła, że średnia cena przywozu spadła po wszczęciu dochodzenia. Porównanie (i) pierwszych pełnych miesięcy po wszczęciu dochodzenia do ostatniego pełnego miesiąca, w którym miała miejsce rejestracja, ze średnią ceną w okresie objętym dochodzeniem wykazało spadek ceny o 8,6 %, z 1 213 EUR/t do 1 109 EUR/t, zaś porównanie (ii) pierwszych pełnych miesięcy po wszczęciu dochodzenia do ostatniego pełnego miesiąca, w którym wprowadzono środki tymczasowe, ze średnią ceną w okresie objętym dochodzeniem wykazało spadek ceny o 9 % (z 1 213 EUR/t do 1 104 EUR/t).
- (175) W świetle powyższego Komisja mogła stwierdzić, że wzrost przywozu może znacznie osłabić skutki ostatecznego cła antydumpingowego, które ma zostać wprowadzone, jak określono w art. 10 ust. 4 lit. d) rozporządzenia podstawowego.
- (176) W związku z tym Komisja stwierdziła, że wszystkie warunki poboru z mocą wsteczną zostały spełnione. Należy zatem nałożyć ostateczne cło antydumpingowe na produkt objęty postępowaniem, który na mocy rozporządzenia wykonawczego (UE) 2025/141 został poddany rejestracji.
- (177) Poziom cła pobieranego z mocą wsteczną należy ustalić na poziomie ostatecznego cła określonego w art. 1 ust. 2 poniżej.
- (178) Po ujawnieniu ostatecznych ustaleń EFDA, popierane przez grupy Junyue i Chinafar, zakwestionowało nałożenie cel z mocą wsteczną na podstawie art. 10 ust. 4 lit. c) rozporządzenia podstawowego, argumentując, że warunki wprowadzenia cel z mocą wsteczną nie zostały spełnione, ponieważ w odniesieniu do produktu objętego dochodzeniem nie było dowodów na utrzymywanie się dumpingu w dłuższym okresie. W związku z tym importerzy nie byli świadomi domniemanego dumpingu ani zakresu rzekomej szkody, w szczególności biorąc pod uwagę wyraźne wyłączenie tego produktu z wcześniejszego dochodzenia antydumpingowego dotyczącego niektórych elementów złącznych z żeliwa lub stali (¹⁹).

(¹⁹) Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2022/191 z dnia 16 lutego 2022 r. nakładające ostateczne cło antydumpingowe na przywóz niektórych elementów złącznych z żeliwa lub stali pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej (Dz.U. L 36 z 17.2.2022, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2022/191/oj).

- (179) EFDA podkreśliło, że większość importerów to małe i średnie przedsiębiorstwa („MŚP”), które mają ograniczoną zdolność do niezależnej oceny ryzyka dumpingu. Podmioty te zazwyczaj działają, opierając się na założeniu, że produkty przywożone są uczciwie wycenione, i nieracjonalnie byłoby oczekiwać od MŚP, aby zapobiegawczo wprowadzały środki zabezpieczające przed dumpingiem w odniesieniu do produktów, które wcześniej nie podlegały kontroli antydumpingowej, oraz karać MŚP. Gwałtowny wzrost przywozu po wszczęciu dochodzenia wynikał przede wszystkim z czasu realizacji w łańcuchu dostaw, wynoszącego do ośmiu miesięcy od złożenia zamówienia do odprawy celnej, a nie umyślnego obchodzenia środków. EFDA twierdziło zatem, że produkty przywiezione do Unii od stycznia do marca 2025 r. zamówiono już w okresie od maja do lipca 2024 r. EFDA zauważyło, że przy analizie konieczności wprowadzenia ceł z mocą wsteczną w innych dochodzeniach należy wziąć pod uwagę czas realizacji ⁽²⁰⁾.
- (180) EFDA podkreśliło również, że wielkość przywozu produktu objętego dochodzeniem zaczęła zmniejszać się od lutego 2025 r., co sygnalizowało powrót do znormalizowanych przepływów handlowych. Jednocześnie ceny importowe konsekwentnie rosły, co wskazywało, że warunki rynkowe naturalnie się dostosowują. Zmiany te, zdaniem EFDA, dodatkowo podważyły uzasadnienie poboru ceł z mocą wsteczną.
- (181) EIFI zakwestionował argument dotyczący sześciomiesięcznego czasu realizacji od złożenia zamówienia do odprawy celnej i przedstawił informacje o krótszym czasie realizacji w 2024 r. Argumentował, że 153-dniowa luka między wszczęciem dochodzenia (17 października 2024 r.) a rozpoczęciem stosowania cła antydumpingowego z mocą wsteczną (19 marca 2025 r.) oznaczała, że zamówienia na przywóz podlegający cłom składano po wszczęciu dochodzenia, kiedy to importerzy byli świadomi domniemanego dumpingu i szkody. EIFI podkreślił, że analiza trendu w zakresie przywozu wykazała gwałtowny wzrost przywozu wkrętów bez łbów z Chin począwszy od lipca 2024 r. (12 694–22 584 ton miesięcznie) w porównaniu z poziomami sprzed lipca 2023 r. (6 510–11 449 ton/miesiąc). Trend ten wskazywał na świadomość rynku co do zbliżającej się skargi antydumpingowej, ponieważ importerzy przyspieszali dostawy w celu uniknięcia ceł. EIFI stwierdził ponadto, że mimo tej świadomości importerzy rozmyślnie podejmowali ryzyko ceł z mocą wsteczną i teraz próbują uniknąć odpowiedzialności, powołując się na domniemany czas realizacji zamówień.
- (182) EIFI zakwestionował również stwierdzenia, że gwałtowny wzrost przywozu z Chin w latach 2024–2025 odzwierciedlał korekty stanu zapasów po pandemii lub tendencje sezonowe, argumentując, iż wzrost ten wynikał z tego, że rynek spodziewał się skargi antydumpingowej. Wzrost o 109 % w ujęciu rok do roku w pierwszym kwartale 2025 r. i utrzymujący się spadek cen (1 302 EUR/t w 2023 r. do 1 093 EUR/t w połowie 2025 r.) podważyły stwierdzenia, że prowadzone działania były przejściowe lub cykliczne. EIFI podkreślił, że gwałtowny wzrost przywozu i trendy cenowe były powiązane ze zbliżającym się dochodzeniem, co obala alternatywne wyjaśnienia i podkreśla potrzebę wprowadzenia ceł z mocą wsteczną w celu rozwiązania problemu drapieżnego przywozu.
- (183) Komisja przypomniwała, że art. 10 ust. 4 lit. d) rozporządzenia podstawowego odnosi się do „przywozu”, a nie do „zamówień”, które mogą znacznie osłabić skutki ostatecznego cła antydumpingowego, które ma zostać wprowadzone. Przywóz ten należy ocenić pod kątem jego terminów, wielkości i możliwości osłabienia skutków naprawczych ceł antydumpingowych. W art. 10 ust. 4 lit. c) odniesiono się do świadomości importerów co do dumpingu, ale podkreślono, że cła z mocą wsteczną nie mają charakteru kary. Ich celem jest za to utrzymanie skuteczności środków antydumpingowych poprzez zajęcie się kwestią przywozu, który, w ujęciu całościowym, może osłabić skutki naprawcze. W ocenie na podstawie art. 10 ust. 4 lit. d) większe znaczenie ma obiektywny wpływ wielkości przywozu i dynamiki rynku niż subiektywne zamiary poszczególnych importerów lub czas realizacji ich zamówień. ⁽²¹⁾
- (184) W ramach obecnego dochodzenia Komisja przyznała, że od zamówienia do daty przywozu mogło mijać kilka miesięcy. Komisja przeanalizowała przedstawione przez strony dowody dotyczące czasu realizacji w łańcuchu dostaw produktu objętego dochodzeniem, ale w dużej mierze odrzuciła je, uznając za nieuzasadnione lub niekompletne. Do głównych niedociągnięć należały brakujące zamówienia lub brak odnośnych faktur, a w niektórych przypadkach dokumenty celne. Ponadto część importerów, którzy przekazali informacje, nie współpracowała w ramach przedmiotowego dochodzenia, więc łączna wielkość ich przywozu do Unii nie jest znana. Zatem informacje przedstawione przez współpracujących importerów odnosiły się do mniej niż 5 % łącznego przywozu produktu objętego dochodzeniem do Unii w okresie objętym dochodzeniem. W związku z tym Komisja uznała, że dane te są nie tylko zasadniczo nieistotne w świetle zasad przywołanych w motywie 183, lecz także niewystarczająco reprezentatywne, aby można było założyć, że wszyscy pozostali importerzy znajdowali się w podobnej sytuacji.

⁽²⁰⁾ Na przykład w rozporządzeniu wykonawczym Komisji (UE) 2025/45 z dnia 8 stycznia 2025 r. nakładającym ostateczne cło antydumpingowe i stanowiącym o ostatecznym pobraniu cła tymczasowego nałożonego na przywóz podestów ruchomych przejezdnych pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej (Dz.U. L, 2025/45, 9.1.2025, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2025/45/oj).

⁽²¹⁾ W tej kwestii Komisja odnosi się do wyroku z dnia 8 maja 2019 r., Stemcor London Ltd i Samac Steel Supplies Ltd/Komisja Europejska, T-749/16, ECLI:EU:T:2019:310.

- (185) W świetle przeprowadzonej przez siebie analizy znacznego wzrostu przywozu po okresie objętym dochodzeniem Komisja uznała, że choć niektóre dostawy od listopada 2024 r. do lutego 2025 r. mogły po części wynikać z zamówień złożonych przed dochodzeniem, czyli przed październikiem 2024 r., wyjaśnienie to było niewystarczające, aby uzasadnić utrzymujący się wzrost przywozu, który w okresie od lutego do czerwca 2025 r. w porównaniu z analogicznym okresem w 2024 r. zwiększył się o 47 %. Ponadto Komisja zaobserwowała spadek średniej ceny importowej produktu o 11 % w okresie od lutego do czerwca 2025 r. w porównaniu z okresem od lutego do czerwca 2024 r., co jest niezgodne z twierdzeniem EFDA dotyczącym normalizacji rynku. Ten spadek cen wraz z gwałtownym wzrostem wielkości przywozu bezpośrednio podważyły argument stron, że po lutym 2025 r. przepływy handlowe naturalnie się dostosowały.
- (186) Ponadto, po przeanalizowaniu średniej ceny importowej, twierdzenie EFDA, że produkty przywiezione do Unii od stycznia do marca 2025 r. zamówiono już w okresie od maja do lipca 2024 r., uznano za nieprawdziwe. Gdyby twierdzenie to było zgodne z prawdą, średnia cena importowa w okresie od stycznia do marca 2025 r. (1 057 EUR/t) zbliżyłaby się do zakresu cen z okresu od maja do lipca 2024 r. (1 218 EUR/t) lub wcześniejszego, ale zamiast tego stała się niższa o 13 %.
- (187) Komisja odrzuciła argument stron dotyczący wyłączenia produktu objętego dochodzeniem z wcześniejszego dochodzenia antydumpingowego dotyczącego niektórych elementów złącznych z żeliwa lub stali, jako nieistotny dla obecnego postępowania. Zgodnie z ustaloną praktyką i art. 10 ust. 4 lit. c) rozporządzenia podstawowego każde dochodzenie ogranicza się do zakresu produktu określonego w skardze. Nieuwzględnienie wkrętów lub śrub we wcześniejszej skardze nie zaprzeczało zasadności obecnego dochodzenia, ponieważ zakres każdego postępowania zależy wyłącznie od konkretnych zarzutów i dowodów przedstawionych w odnośnej skardze. Ponadto Komisja podkreśliła, że między sektorami produkującymi wkręty bez łbów a sektorami wytwarzającymi inne elementy złączne z żeliwa lub stali występują różnice pod względem procesów produkcji, funkcjonowania rynku i szkody. Opieranie się przez strony na wcześniejszym wykluczeniu jest zatem bezpodstawne, jako że wynika z połączenia niepowiązanych ze sobą dochodzeń o różnych zakresach produktu. Wobec tego argument ten odrzucono, jako nieuzasadniony pod względem prawnym i nieoparty na faktach.
- (188) W związku z powyższym Komisja uznała, że wprowadzenie ceł z mocą wsteczną jest uzasadnione, ponieważ dowody wykazały, iż gwałtownego wzrostu przywozu i terminów dostaw nie można powiązać z czasem realizacji zamówień, oraz że spełnione zostały warunki nałożenia ceł z mocą wsteczną na podstawie art. 10 ust. 4 lit. c) rozporządzenia podstawowego.
- (189) Zgodnie z art. 10 ust. 4 rozporządzenia podstawowego cła z mocą wsteczną pobiera się od dnia 19 marca 2025 r.

9. PRZEPIS KOŃCOWY

- (190) Zgodnie z art. 109 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) 2024/2509 ⁽²²⁾, gdy kwotę należy zwrócić w następstwie wyroku Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej, do obliczenia należnych odsetek wykorzystuje się stopę oprocentowania stosowaną przez Europejski Bank Centralny w odniesieniu do jego głównych operacji refinansujących, opublikowaną w serii C *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*. obowiązującą pierwszego kalendarzowego dnia każdego miesiąca.
- (191) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią komitetu ustanowionego w art. 15 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2016/1036,

PRZYMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

1. Niniejszym nakłada się ostateczne cło antydumpingowe na przywóz wkrętów i śrub, nawet z nakrętkami i podkładkami, bez łbów, z żeliwa lub stali innej niż nierdzewna, niezależnie od wytrzymałości na rozciąganie, z wyłączeniem wkrętów do podkładów i pozostałych wkrętów do drewna, gwintowanych haków i pierścieni, wkrętów samogwintujących oraz wkrętów i śrub do mocowania materiałów konstrukcyjnych torów kolejowych, obecnie objętych kodami CN 7318 15 42 i 7318 15 48 i pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej.

⁽²²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) 2024/2509 z dnia 23 września 2024 r. w sprawie zasad finansowych mających zastosowanie do budżetu ogólnego Unii (Dz.U. L, 2024/2509, 26.9.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2024/2509/oj>).

2. Stawka ostatecznego cła antydumpingowego mająca zastosowanie do ceny netto na granicy Unii przed ocleniem jest następująca dla produktów opisanych w ust. 1 i wyprodukowanych przez poniższe przedsiębiorstwa:

Przedsiębiorstwo	Ostateczne cło antydumpingowe (%)	Dodatkowy kod TARIC
Zhejiang Junyue Standard Part Co., Ltd.	54,7	89ML
Grupa Brother: — Jiaxing High-enter Fasteners Co., Ltd. — Zhejiang Morgan Brother Technology Co., Ltd. — Jiaxing Brother Standard Part Co., Ltd	57,1	89MM
Grupa Chinafar: — Jiaxing Chinafar Standard Parts Co., Ltd. — Jiangsu Zhe Fasteners Co., Ltd.	72,3	89MN
Pozostałe przedsiębiorstwa współpracujące wymienione w załączniku	59,8	Zob. załącznik
Wszystkie pozostałe przedsiębiorstwa	72,3	8 999

3. Stosowanie indywidualnych stawek celnych ustalonych dla przedsiębiorstw wymienionych w ust. 2 uwarunkowane jest przedstawieniem organom celnym państw członkowskich ważnej faktury handlowej, która musi zawierać oświadczenie następującej treści, opatrzone datą i podpisem pracownika podmiotu wystawiającego fakturę, ze wskazaniem imienia i nazwiska oraz stanowiska: „Ja, niżej podpisany, poświadczam, że tony wkrętów bez łbów sprzedane na wywóz do Unii Europejskiej objęta niniejszą fakturą zostały wytworzone przez [nazwa i adres przedsiębiorstwa] [dodatkowy kod TARIC] w Chińskiej Republice Ludowej. Oświadczam, że informacje zawarte w niniejszej fakturze są pełne i zgodne z prawdą”. Do chwili przedstawienia takiej faktury obowiązuje cło mające zastosowanie do wszystkich pozostałych przedsiębiorstw.

4. O ile nie określono inaczej, zastosowanie mają obowiązujące przepisy dotyczące należności celnych.

Artykuł 2

Kwoty zabezpieczone w postaci tymczasowego cła antydumpingowego na podstawie rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2025/1189 z dnia 13 czerwca 2025 r. nakładającego tymczasowe cło antydumpingowe na przywóz wkrętów bez łbów pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej zostają ostatecznie pobrane. Zabezpieczone kwoty przekraczające ostateczne stawki cła antydumpingowego zostają zwolnione.

Artykuł 3

Niniejszym nakłada się ostateczne cło antydumpingowe na przywóz wkrętów i śrub, nawet z nakrętkami i podkładkami, bez łbów, z żeliwa lub stali innej niż nierdzewna, niezależnie od wytrzymałości na rozciąganie, z wyłączeniem wkrętów do podkładów i pozostałych wkrętów do drewna, gwintowanych haków i pierścieni, wkrętów samogwintujących oraz wkrętów i śrub do mocowania materiałów konstrukcyjnych torów kolejowych, obecnie objętych kodami CN 7318 15 42 i 7318 15 48 i pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej, które zarejestrowano na podstawie rozporządzenia wykonawczego (UE) 2025/141 w wysokości stawek określonych w art. 1 ust. 2 Cło to ma zastosowanie od 19 marca 2025 r.

Artykuł 4

Art. 1 ust. 2 można zmienić w celu dodania nowych producentów eksportujących z Chińskiej Republiki Ludowej i objęcia ich odpowiednią średnią ważoną stawek cła antydumpingowego dla przedsiębiorstw współpracujących nieobjętych próbą. Nowy producent eksportujący przedstawia dowody potwierdzające, że:

- a) nie dokonał wywozu towarów opisanych w art. 1 ust. 1 w okresie objętym dochodzeniem (od 1 lipca 2023 r. do 30 czerwca 2024 r.);
- b) nie jest powiązany z żadnym eksporterem ani producentem podlegającym środkom wprowadzonym na mocy niniejszego rozporządzenia, który mógł współpracować w pierwotnym dochodzeniu; oraz
- c) faktycznie dokonywał wywozu produktu objętego postępowaniem albo przyjął nieodwołalne zobowiązanie umowne do wywozu znacznych ilości tego produktu do Unii po okresie objętym dochodzeniem.

Artykuł 5

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 22 października 2025 r.

W imieniu Komisji
Przewodnicząca
Ursula VON DER LEYEN

ZAŁĄCZNIK

Chińscy współpracujący producenci eksportujący nieobjęci próbą

Nazwa	Dodatkowy kod TARIC
ANHUI GOODLINK FASTENER CO., Ltd.	89MO
CELO Suzhou Precision Fasteners Co., Ltd.	89MP
CHANGZHOU MIKI HARDWARE TECHNOLOGY CO., Ltd.	89MQ
Cixi Jinmao Fastener Co., Ltd.	89MR
Eagle Metalware Co., Ltd.	89MT
EVERGREEN (ZHEJIANG) INTELLIGENT MANUFACTURING CO., Ltd.	89MW
FASTWELL METAL PRODUCTS CO., Ltd.	89MX
HAI YAN MACHINERY CO., Ltd.	89MZ
Haining Xinxing Fasteners Co., Ltd.	89NB
Haining Zhongheng Metal Products Co., Ltd.	89NC
HAIYAN LONGCHENG STANDARD PARTS CO., Ltd.	89ND
HAIYAN BOLT CO., Ltd.	89NE
Haiyan C&F Fittings Co., Ltd.	89NF
Haiyan Jiamei Hardware Manufacturing and Tech. Co., Ltd.	89NG
HAIYAN JINNIU FASTENERS CO., Ltd.	89NH
HAIYAN LONGSHENG HARDWARE CO., Ltd.	89NI
Haiyan Wancheng Fasteners Co., Ltd.	89NJ
Haiyan Wandefu Precision Hardware Co., Ltd.	89NK
Haiyan Xingang Standard Parts Co., Ltd.	89NL
Haiyan Xinyuan Technology Co., Ltd.	89NN
Haiyan Xinyue Electrical Appliances Co., Ltd.	89NO
HAIYAN YINGJIE FASTENER CO., Ltd.	89NP
Haiyan Yuanzhong Hardware Co., Ltd.	89NR
Handan Changfa Fastener Manufacturing Co., Ltd.	89NS
Handan City Daoning Fastener Manufacturing Co., Ltd.	89NT
Handan Haosheng Fastener Co., Ltd.	89NV
HANDAN MINGXIN METAL PRODUCTS CO., Ltd.	89NX
HANDAN TONGHE FASTENER MANUFACTURE CO., Ltd.	89NY
Handan Xiaojun Fastener Manufacturing Co., Ltd.	89NZ
Handan Xingbang Fastener Co., Ltd.	89OA
Handan Yaofeng Fastener Manufacturing Co., Ltd.	89OB
Handan Yongnian Hongji Machinery Parts Co., Ltd.	89OC
Handan Zhonglong Fastener Manufacturing Co., Ltd.	89OD
Hebei Chengyi Engineering Materials Co., Ltd.	89OE
Hebei Fuao Fastener Manufacturing Co., Ltd.	89OF
Hebei Goodfix Industrial Co., Ltd.	89OG

Nazwa	Dodatkowy kod TARIC
HEBEI YUETONG FASTENERS MANUFACTURING CO., Ltd.	89OI
Jiangsu Hengyue Hardware Co., Ltd.	89OJ
JIANGSU LIRUNYOU MACHINERY TECHNOLOGY CO., Ltd.	89OK
JIASHAN SANXIN FASTENER Co., Ltd.	89OM
Jiashan Tianyang Fastener Co., Ltd	89ON
JIASHAN WEIJIE HARDWARE CO., Ltd.	89OO
Jiaxing Aerotec Precision Co., Ltd.	89OP
JIAXING BROTHER UNITED FASTENER CO., Ltd.	89OQ
JIAXING CHUANGLI HARDWARE CO., Ltd.	89OR
JIAXING EXCELLENT FASTENER CO., Ltd.	89OS
JIAXING GOOD METAL TECHNOLOGY CO., Ltd.	89OT
JIAXING HONGJIAN TECHNOLOGY CO., Ltd.	89OU
JIAXING JIAWEI MACHINERY TECHNOLOGY COMPANY, Ltd.	89OV
JIAXING JINYU FASTENER FACTORY, Ltd.	89OW
Jiaxing Jiuli Precision Manufacturing Co., Ltd.	89OX
Jiaxing Julong Hardware Technology Co., Ltd.	89OY
JIAXING KINFAST HARDWARE CO., Ltd.	89OZ
JIAXING LONGFIX FASTENERS CO., Ltd.	89PA
JIASHAN PAILONG METAL PRODUCTS CO., LTD.	89XE
JIAXING RISEN HARDWARE CO., Ltd.	89PC
JIAXING SUNFAST METAL CO., Ltd.	89PD
JIAXING YIDA NEW MATERIAL TECHNOLOGY CO., Ltd.	89PE
Jinan Star Fastener Co., Ltd.	89PF
JOYSTART AUTOMOTIVE PARTS CO., Ltd.	89PG
Langxi Longwei Metal Technology Co., Ltd.	89PH
Langxi Mingfeng Fasteners Co.,Ltd	89XF
Lianyungang Jinyu Hardware Co., Ltd.	89PI
LIANYUNGANG PINGXIN FASTENER COMPANY LIMITED	89PJ
Lianyungang Xincheng hardware Co., Ltd.	89PK
LYG Dragonscrew Co., Ltd.	89PL
MIANXUAN FASTENERS CO., Ltd.	89PM
NEDSCHROEF FASTENERS (KUNSHAN) CO., Ltd.	89PN
Ningbo Da Zhi Machine Technology CO., Ltd.	89PO
Ningbo Jinding Fastening Piece CO., Ltd.	89PR
NINGBO LEMNA PRODUCT TECHNOLOGY CO., Ltd.	89PS
Ningbo Sardis Hardware Products Co., Ltd.	89PT
NINGBO YINZHOU HAIYUN METAL PRODUCTS CO., Ltd.	89PV
Ningbo Zhenghai Yongding Fastener Co., Ltd.	89PW
NINGBO ZHENHAI DINGLI FASTENER SCREW CO., Ltd.	89PX

Nazwa	Dodatkowy kod TARIC
Ningbo Zhongjiang High Strength Bolts Co., Ltd.	89PY
OK TECH CO., Ltd.	89PZ
PINGHU DRAGON FASTENER CO., Ltd.	89QA
QIFENG PRECISION INDUSTRY SCI-TECH CORP.	89QC
Qingdao Super Star Tools Co., Ltd.	89QD
QINGDAO VANKU INDUSTRY GROUP	89QE
QINGDAO XINHUA HARDWARE PRODUCTS CO., Ltd.	89QF
SHANGHAI FIRM METAL CO., Ltd.	89QG
Shanghai Kingpluse Industry Co., Ltd.	89QH
Shanghai Moutain Industries Co., Ltd.	89QJ
SHANGHAI ROMAX HARDWARE CO., Ltd.	89QK
SHANGRAO CITY YIWEN FASTENER CO., LIMITED	89QL
Suzhou YNK Fastener Co., Ltd.	89QM
T&Y Hardware Industry Co., Ltd.	89QN
TAISHAN DONYI HARDWARE CO., Ltd.	89QO
TANDL INDUSTRY CO., Ltd.	89QP
Xingtai Mindu Industrial Co. Ltd.	89QQ
Yongnian Country Tianbang Fasteners Co., Ltd.	89QR
Zhejiang Cooper Turner Beck Green Energy Co., Ltd.	89QT
Zhejiang Donghe Machinery Technology Corporation Limited	89QV
ZHEJIANG EXCELLENT INDUSTRIES CO., Ltd.	89QW
Zhejiang Haixun Precision Technology Co., Ltd.	89QX
ZHEJIANG HYSTRON AUTO PARTS CO., Ltd.	89QY
ZHEJIANG NEW SHENGDA FASTENER CO., Ltd.	89QZ